

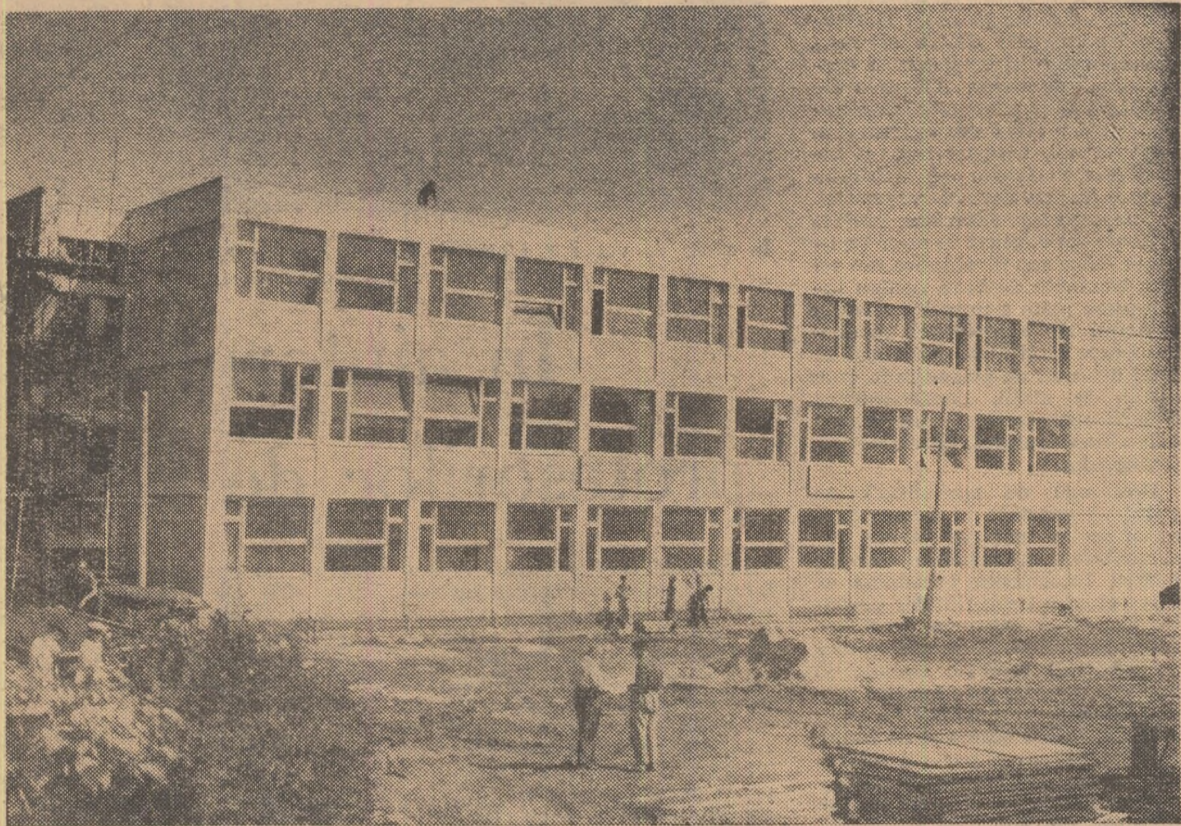
Gazeta învățămîntului

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XV nr. 717

vineri 9 august 1963

12 pagini 25 bani

Noua școală medie din raionul 30 Decembrie al Capitalei își va deschide porțile la 15 septembrie a.c.

Pregătiri intense pentru noul an școlar

Începute în multe locuri încă din primele zile ale vacanței și uneori chiar mai înainte, pregătirile pentru viitorul an școlar se intensifică pe măsură ce ne apropiem de data deschiderii lui.

Mai mult decît în oricare altă perioadă a anului, acum se verifică însușirile de bun gospodari ale oamenilor școlii, pentru că acum sînt de rezolvat probleme numeroase, aspecte complexe, de care depinde într-o bună măsură modul cum se va desfășura procesul instructiv-educativ în anul școlar viitor.

Experiența cîștigată în anii precedenți în pregătirea tuturor condițiilor necesare bunului mers al muncii școlare este pe larg folosită de organele învățămîntului și de directori, obținîndu-se încă de pe acum rezultate din cele mai bune. Cum este și firesc, grija secțiilor de învățămînt se îndreaptă în primul rînd spre asigurarea terminării la timp a noilor construcții școlare. Examinînd stadiul în care se găsesc acestea se poate afirma că există condiții ca marea lor majoritate să fie date în folosință pînă la 15 septembrie. Pentru aceasta este însă necesară o deosebită perseverență, o permanentă preocupare din partea secțiilor de învățămînt, a directorilor viitoarelor școli.

Este grăitor în această privință modul cum se desfășoară lucrările de construcții în regiunea Ploiești. Cititorii gazetei noastre își amintesc desigur că acum cîteva luni — așa cum se relatează într-unul din articolele publicate atunci — construcțiile școlare din regiunea Ploiești erau mult rămase în urmă. Multe șantiere nici măcar nu se deschiseseră, în timp ce la alte șantiere lucrările se desfășurau într-un ritm destul de lent. Sfatul popular al regiunii, analizînd această situație, a luat o serie de măsuri pentru a lichida rămășițele în urmă. La rîndul ei, secția regională de învățămînt s-a

interesat cu regularitate de stadiul lucrărilor, intervenind cu rapiditate atunci cînd se iveau probleme și ajutînd la soluționarea acestora. Ca urmare, într-un termen scurt s-au obținut rezultate foarte bune. Astfel la 15 iulie, 25 din cele 262 săli de clasă planificate a se construi prin posibilități locale erau complet gata, 111 în faza de finisaj, 88 într-un stadiu avansat cu lucrările de zidărie și acoperiș. În prezent, situația construcțiilor școlare din regiunea Ploiești este și mai bună. Nu există nici o îndoială că sălile de clasă construite din fond central vor fi gata încă înainte de termenul planificat. Este necesar însă ca organele învățămîntului din regiunea Ploiești să se ocupe cu grijă și de calitatea lucrărilor de construcții. Dacă în cele mai multe cazuri aceasta este la nivelul cerut, în unele locuri se înregistrează și neglijențe. De pildă la construcția localului școlii medii din Sinaia unele instalații au trebuit să fie remediate după darea ei în folosință, implicînd pierderi de timp și de fonduri. Este bine, de aceea, ca directorii școlilor și inspectorii secțiilor de învățămînt să-și dea concursul la urmărirea calității lucrărilor de construcție.

Cu multă atenție se preocupă secțiile de învățămînt și de punerea la punct a localurilor școlare existente. În raionul Balș, de pildă, 79 din cele 85 de localuri de școală cîte funcționează în întregul raion au fost reamenajate, efectuîndu-se reparațiile convenite și curățenia generală, astfel încît încă de la începutul lunii august ele sînt pregătite să-și primească elevii. Repararea și curățirea celorlalte 6 localuri vor fi terminate în zilele care urmează. Totodată, s-a acordat multă atenție înfrumusețării aspectului exterior al școlilor. Numeroase școli din raion și-au amenajat grădini frumoase și bine întreținute, au curățat și pietruit curțile. De

exemplu, la Școala de 8 ani din comuna Bobicești au fost amenajate de curînd alei pietruite, prevăzute cu borne, pe toate căile de acces spre intrările școlii. Curtea din față a școlii a fost terasată, toate spațiile verzi au fost plantate cu flori de toamnă.

Secția de învățămînt a raionului Balș a făcut din vreme și comenzile necesare pentru confecționarea de mobilier școlar. În acest scop s-au alocat 346.000 lei. Cu mobilierul nou vor fi dotate toate școlile recent construite și va fi înlocuit în celelalte școli mobilierul deteriorat. Secția de învățămînt a prevenit întîrzierile în executarea mobilierului interesîndu-se în mod periodic la întreprinderile executante asupra stadiului lucrărilor.

O altă problemă care se află în atenția secției de învățămînt este aceea a pregătirii materialului didactic necesar în anul școlar care vine. În cursul lunii iulie a fost verificat și recartat întregul material de care dispun școlile, după care s-a trecut la repararea colecțiilor și la sistematizarea lui pe obiecte și capitole. Cu ajutorul elevilor au fost completate colecțiile, insectarele, ierbarele, planșele etc. La Școala de 8 ani din comuna Morunglav s-a amenajat prin strădaniile directorului acestei școli — tov. Gheorghe Popa — un laborator de științe naturale de care ar putea fi mindre chiar și unele școli medii. Bune rezultate în amenajarea laboratoarelor s-au obținut și în școlile din raionul Strehaia. Aci, după ce s-au verificat materialele existente, s-a stabilit ce aparate, planșe și colecții noi pot fi alcătuite cu mijloace proprii și ce materiale trebuie comandate prin secția de învățămînt. Aceasta a repartizat la timp materialul solicitat, iar profesorii care se găsesc în localitate au confecționat deja o

(Continuare în pag. 5)

Activități pionierești în aer liber

Casa pionierilor din Sibiu, ca centru metodic al activităților extrașcolare și pionierești, s-a preocupat și în acest an de a găsi acțiuni noi, deosebite și interesante pentru pionierii din localitate. În programul ei de vacanță se înscriu focuri de tabără în parcul Sub-Arini, un carnaval al prieteniei în Dumbravă, o seară de poezie în parcul Sub-Arini cu tema: „Poezii noastre cîntă patria, partidul”, concursuri sportive în cadrul spartachiadei de vară a pionierilor, o stafetă pionierească în cinstea zilei de 23 August, cu tema „Folclorul nou al raionului nostru”, al cărei material va fi valorificat într-un simpozion cu aceeași temă, precum și două tabere turistice în corturi la Păltiniș și Ocna Sibiului.

La Păltiniș cele 12 corturi cu o capacitate de 48 locuri au fost instalate într-o poieniță înconjurată de privesți minunate, cu izvoare în apropiere și loc de joacă. Fiecare serie de copii petrec aci 4 zile, după care vine alta, astfel încît în 6 săptămîni cit funcționează aci tabăra se vor perinda circa 600 de pionieri și școlari. La corturi copiii găsesc jocuri, aparate de radio, instrumen-

te muzicale. Micii radio-amatori și-au instalat o stație de emisie-recepție care funcționează. Pionierii duc aici o adevărată viață de tabără. Se deșteaptă în sunetul goarnei, fac înviorarea, merg în șir la izvor pentru spălat, servesc gustarea, ridică drapelul și participă apoi la atrăgătorul program al zilei.

Fiecare grup de copii care vine în tabără are posibilitatea să participe la drumeție pe Virful Oncești, la Cheile Cibinului, pe virful Bătrîna, la jocuri sportive, la concursuri fulger de orientare, la colectarea de plante, roci etc. Pionierii străbat drumurile cu ris și voie bună, echipați de drumeție.

După șase săptămîni, corturile vor fi mutate de la Păltiniș, la Ocna Sibiului pentru plajă și baie.

Nu puțini sînt accia care cer să mai rămînă sau să mai revină în tabără. În anul viitor vom putea satisface asemenea cerințe, deoarece intenționăm să triplăm numărul corturilor.

MIOARA STANCU
Directoarea Casei Pionierilor
din Sibiu

În tabăra de pionieri de la Snagov

CE NE ÎNVĂȚĂ EXPERIENȚA ÎN PREDAREA AGRICULTURII

Primul an de predare a obiectului „Agricultura” în școlile de cultură generală, înarmându-i pe profesori cu o experiență în acest domeniu, le-a arătat unele căi pentru îmbunătățirea muncii lor în anul școlar viitor.

S-a vădit astfel că, întrucât formele didactice de predare a acestui obiect sînt multiple și variate — lecții teoretice, lecții practice (aplicații) săptămînale și practica continuă în producție — este necesar să se asigure un fir conducător unitar, care constă în stabilirea unor scopuri didactice comune tuturor acestor activități. Procedul cel mai indicat este, așa cum a arătat munca din anul încheiat, de a desprinde din programă mai multe teme de bază sau grupe de teme, ale căror elemente parțiale să fie îmbinate în sisteme unitare. De exemplu, la clasa a V-a se pot îmbina temele privitoare la lucrările solului, sămînța, semănatul și cultura cerealelor, al căror scop didactic comun — însușirea conștientă și activă a cunoștințelor despre cultura cerealelor — se realizează prin succesiunea aplicațiilor pe aceeași parcelă și la aceeași cultură. În același timp, în laborator se pot efectua lucrări de recunoaștere a semințelor, de aflare a procentului de corpuri străine, de încercare a facultății germinative a semințelor de cereale care se vor folosi, în continuare, la aplicațiile practice pe teren, pentru experimentările didactice, pentru semănat. În felul acesta, grupîndu-și materia în câteva teme cuprinzătoare, profesorul poate stabili obiective ușor de urmărit astfel la lecțiile teoretice, cit și în cadrul lucrărilor practice.

Experiența a arătat că, ținînd seama de multiplele teme prevăzute în programa cursurilor de agricultură, este bine să se aleagă, în scopul menționat mai sus, teme reprezentative, tipice, care să cuprindă elemente valabile și comune pentru cît mai multe culturi; iar dintre acestea, pe cele care prezintă și o importanță economică mai mare pentru regiunea în care se află școala (de pildă, „cultura porumbului” — temă reprezentativă pentru cultura plantelor prășitoare, „cultura griului de toamnă” pentru cerealele de toamnă, „cultura mărului” pentru cultura pomilor etc.).

Reușita acestui procedeu este asigurată numai atunci cînd se întocmește un program precis de lucru, care să prevadă tema de bază, cunoștințele teoretice și aplicațiile practice necesare pentru însușirea ei, eșalonarea lucrărilor practice (săptămînă), locul unde se vor executa, uneltele și materialele necesare. Nu este vorba, desigur, de un plan separat, ci de un program care să fie cuprins în planul general de activitate al profesorului de agricultură.

În ceea ce privește practica continuă, experiența anului încheiat a scos în evidență faptul că aceasta trebuie considerată ca o parte importantă a procesului

de învățămînt. Practica continuă nu înseamnă deci o însușire de munci agricole, limitate la 2—3 lucrări în funcție de nevoile producției, de multe ori chiar oboșitoare, monotone, fără perspectivă. Practica continuă are un scop didactic și de aceea lucrările trebuie alese cu multă exigență.

Peste o lună reîncepe anul școlar și unele clase îl inaugurează cu această practică. Este necesar să ne reamintim că, deși tematica lucrărilor este în dependență de sezonul cînd se execută, ele trebuie să fie reprezentative pentru anotimpul cînd se execută și pentru culturile respective, să fie cît mai diverse, mai multiple, iar elevii să treacă prin rotație pe la toate, să permită în cît mai mare măsură aplicarea unei agrotehnici avansate, moderne și să țină seama de particularitățile de vîrstă ale elevilor. O consultare în acest sens cu conducerea gospodăriei colective este foarte utilă.

Un alt element pe care l-a scos în evidență experiența primului an de predare a „Agriculturii” este acela care se referă la necesitatea de a preda lecțiile în mod diferențiat, în funcție de condițiile locale, de a adapta indicațiile programei și manualului la aceste condiții. O astfel de adaptare se realizează cel mai bine prin colaborarea strînsă cu cadrele din gospodăria agricolă colectivă, care cunosc în mod amănunțit condițiile locale. Președintele gospodăriei, inginerul agronom, tehnicianii și brigadierii sînt cei mai buni colaboratori ai profesorului de agricultură pentru îndeplinirea sarcinilor lui didactice. La rîndul lor pot ajuta mult școala în această privință specialiștii consilierilor agricole raionale și ai stațiilor de cercetări agricole, ca și cei care lucrează la S.M.T. sau G.A.S. Iată de ce în anul școlar următor colaborarea școlilor cu cei ce lucrează în producția agricolă trebuie să se consolideze, să se adîncească.

Este necesar, în același timp, să se acorde tot mai multă atenție dezvoltării bazei materiale necesare lecțiilor de agricultură. La multe școli s-au amenajat în anul trecut laboratoare și s-au realizat frumoase colecții de material didactic prin mijloace locale și cu participarea elevilor. Asemenea realizări trebuie obținute, în anul școlar care va începe în curînd, la toate școlile de 8 ani din mediul sătesc.

O atenție deosebită trebuie să se dea amenajării laboratorului agricol școlar, auxiliar prețios al profesorului în predarea disciplinelor agricole, întrucît lucrările de laborator încep din clasa a V-a, de la primele lecții despre sol, și continuă pînă în ultima clasă, la studiul îngrășămintelor și substanțelor chimice întrebuintate în agricultură. Acolo unde nu este încă posibilă amenajarea unei încăperi speciale pentru laboratorul agricol, este necesar să asigurăm condiții pentru desfășurarea lucrărilor respective în

clasă, pregătind utilajele, aparatura și materialele de care vom avea nevoie. Este vorba de utilajul general de laborator (trusele cu unelte, sticlăria, stativ și suporturi, mojar etc.), de aparatele de măsurat (balanța tehnică, balanța hectolitrică), precum și de o serie de utilaje speciale pentru experiențe și lucrări practice agricole, ca brazdoame, germinatoare, utilaje pentru analiza mustului și altele.

Este indicat, de asemenea, să amenajăm o stație meteorologică pentru a-i ajuta pe elevi să înțeleagă corelațiile dintre elementele climatice și creșterea și dezvoltarea plantelor. Observațiile meteorologice executate sistematic de către elevi sub îndrumarea profesorului, înregistrarea și interpretarea datelor și stabilirea legăturilor cu mersul vegetației, cu necesitatea anumitor lucrări agricole, cu explicarea unor fenomene fizice sau biochimice din sol sînt elemente de bază pentru înțelegerea justă a unor importante principii ale agrotehnicii moderne. Unele școli s-au preocupat în mod deosebit de amenajarea unor astfel de stații, construindu-și singuri aparate ca girueta pentru măsurarea vîntului, pluviometrul, heliografurile.

Profesorii de agricultură au putut să constate în decursul anului școlar încheiat marea însemnătate a materialului didactic pentru înțelegerea temeinică de către elevi a cunoștințelor predate. De aceea acțiunea de înzestrare a cabinetului de agricultură cu material didactic trebuie să formeze una din principalele preocupări ale profesorului de agricultură, ținînd seama și de faptul că cea mai mare parte a acestui material, și anume materialul didactic natural — cel mai prețios de altfel din punct de vedere instructiv — poate fi colectat, preparat și conservat prin mijloacele proprii ale școlilor. Se pot alcătui de exemplu colecții de probe de sol, colecții de îngrășăminte, de soiuri de plante, colecții de fructe, de nutrețuri, colecții de insecte dăunătoare prezentate alături sau pe plantele pe care le atacă, colecții de plante în diferite faze de dezvoltare, precum și probe culese din parcelele de experiență, probe care dau elevilor posibilitatea să efectueze comparații, să urmărească manifestarea unei însușiri, a unui fenomen în situații diverse, să stabilească criterii de clasificare etc.

Îmbunătățirea continuă a conținutului lecțiilor de agricultură, organizarea aplicațiilor practice conform cerințelor pedagogice și științifice, asigurarea unei baze materiale bogate și folosirea largă a unui material didactic corespunzător sînt unele din problemele de bază de care trebuie să țină seama, în anul școlar viitor, cadrele didactice care predau agricultura.

PETRE STĂNCULESCU

În zilele de vacanță, biblioteca pentru copii a Palatului Culturii din Brașov atrage numeroși cititori.

În ajutorul profesorilor de fizică

Profesorii de fizică urmăresc cu interes lucrările ce corespund nevoii mult resimțite de a cunoaște cele mai noi cuceriri din domeniul specialității lor. În lipsa unor cărți care să le fie destinate în mod direct, ei consultă adesea cursurile universitare nou apărute. Un asemenea curs, ale cărui trăsături fundamentale sînt expunerea gradată, metodică și îmbinarea accesibilității cu rigurozitatea, este „Elemente de fizică generală” de prof. univ. N. Bărbulescu. Aci profesorii de fizică pot găsi numeroase sugestii pentru o mai bună pregătire a lecțiilor în clasele VIII-IX.

Astfel, se știe că în manualele pentru școala medie compunerea forțelor paralele și de același sens este tratată în mod artificial, prin introducerea unor forțe suplimentare. Autorul cursului a mintit simplificarea problema, prezentînd compunerea forțelor paralele și de același sens ca un caz limită al compunerii forțelor concurente coplanare (pag. 40).

Este de remarcat efortul continuu al autorului de a evidenția legătura științei cu practica în toate împrejurările, chiar și în cazul celor mai abstracte probleme. În acest spirit se arată, de exemplu, că însăși experiența impune noțiunea de moment al unor forțe în raport cu un punct și că prin generalizare se ajunge la noțiunea de moment vectorial (pag. 47—52).

În legătură cu tendința actuală de a se introduce în școala medie elemente ale fizicii moderne este interesant de reținut că autorul tratează principiul relativității la mecanică și nu în cadrul opticii, cum se obișnuiește. Consecințele relativității sînt prezentate prin demonstrații matematice foarte simple, ușor de înțeles (pag. 88—96). De asemenea, este părăsită tradiția care fundamentează dinamica pe principiile lui Newton, folosind chiar enunțurile acestuia. Autorul pornește prin a arăta că în sistemele inerțiale orice punct material izolat are cantitatea de mișcare constantă și ajunge la definiția forței cu ajutorul vectorului cantitate de mișcare, demonstrînd astfel că proporționalitatea forțelor cu accelerațiile nu este valabilă în mod riguros, ci doar în practică (pag. 96—100).

Unele procedee indicate în curs pot fi nemijlocit folosite de profesorii care predau fizica în școala medie. Este vorba de demonstrația legii gazelor perfecte (pag. 205) — care se reduce la o schemă mai ușor de reținut decît demonstrația cu 4 cilindri din manualul de fizică pentru clasa a IX-a — și de metoda calculării energiei unui condensor fără a

mai folosi operația de integrare (pag. 429). De asemenea, pot fi prezentate elevilor, în forma pe care le-a dat-o autorul, fenomenele de inducție electro-magnetică cu exemple pentru aplicarea legii lui Lentz.

Este important de reținut și faptul că, în timp ce alte cărți de fizică tratează influența electrică și polarizarea electrică ca fenomene diferite, în cursul lui N. Bărbulescu se consideră că amîndouă aceste fenomene nu sînt decît aspecte diferite ale inducției electrice (pag. 441). Scootînd că raționamentele științifice trebuie să se bazeze pe noțiuni reale, autorul cursului elimină complet noțiunea de masă magnetică, indicînd o cale originală pentru abordarea studiului electro-magnetismului, cale care pornește de la definiția vectorului inducție magnetică (pag. 517). Acest mod de a privi lucrurile poate ajuta efectiv profesorilor de fizică în predarea complexelor cunoștințe de electro-magnetism.

Cursul expune și cîteva din rezultatele muncii de cercetare științifică a autorului, în legătură cu teoria conform căreia și gazele au ascensiune superficială și cu existența inducției magneto-electrice, reciproca inducției electro-magnetice. Pentru informarea lor științifică, pe profesorii de fizică din școala medie i-ar putea interesa de asemenea modul în care autorul concepe tratarea problemei cunoscute în mod obișnuit sub numele de „Influența Pămîntului asupra fenomenelor de la suprafața lui”. Oprindu-se numai asupra fondului fizic al acestei probleme, prof. univ. N. Bărbulescu consideră că pot exista și mișcări variate fără existența forțelor. Merită de asemenea remarcată părerea autorului că cercetarea statistică a fenomenelor poate fi uneori evitată, luîndu-se în considerație anumite legi fizice specifice fenomenelor respective.

Întemeindu-se pe concepția marxist-leninistă despre lume, cursul se ridică împotriva interpretărilor idealiste din fizica contemporană. Menționăm de asemenea faptul că autorul a căutat să pună în valoare contribuția adusă la îmbogățirea științei de unii fizicieni romîni ca Dragomir Hurmuzescu, C. Niculescu, acad. N. Vasilescu, C. G. Longinescu, acad. C. I. Budeanu, acad. C. I. Procopiu, prof. Th. Ionescu etc.

Cursul „Elemente de fizică generală” poate ajuta profesorilor de fizică să ridice nivelul predării lecțiilor fără a depăși programul sau a-l supraîncărca pe elevi.

Prof. ȘTEFAN FATULESCU

Ajutor la strînsul merelor — G.A.S. Mogoșoaia

LA TABERELE LOCALE

Cu barca pe lac.

Colectând plante pentru ierbar, pionierii din tabăra de la Buda, regiunea Argeș își petrec timpul în chip plăcut și instructiv.

Concurs de orientare turistică în tabăra de pionieri din Buda, regiunea Argeș.

Și anul acesta se vede pretutindeni în țară grija pentru felul în care își petrec vacanța copiii. Pentru cei care nu sînt plecați în taberele de odihnă, funcționează de obicei, pe lângă școlile mai mari, tabere locale. Acestea string în jurul lor zeci de copii în activități recreative și reconfortante bine organizate, cu un profund caracter educativ.

„În raionul nostru — ne scrie tov. Constantin Bunoiu din Craiova — funcționează multe asemenea tabere. Activitatea lor se desfășoară mai ales în zăvoaie, păduri, pe marginea riurilor, unde totul este mai din plin gustat. Elevii nu sînt ținuți între patru pereți și nici chiar în curtea școlii”. În adevăr, afară, în natură, la aer curat, departe de zgomotul orașului sau satului, jocul se încinge mai iute, cîntecele sînt mai vii, întrecerile devin mai pasionante; și o carte se citește mai bine pe iarba verde. Tabere locale ca acelea din comunele Coțofenii din Față, Țugui, Goești și Veleni din raionul Craiova string, printr-o activitate bine organizată în aer liber, un număr mare de elevi. Cu multă plăcere au participat de exemplu copiii din comuna Coțofenii din Față la întrecerile pentru cel mai bun recitator sau cel mai bun cîntăreț, ca și la celelalte activități organizate cu ei în tabăra așezată pe marginea Jiului, într-un încintător cadru natural.

Aceiași orientare spre activități în aer liber, spre excursii și drumeții se întîlnește și la taberele locale din Brașov și Predeal.

— E și păcat să îi copiii în clase și chiar în curtea școlii pe un timp atît de frumos, atît de favorabil jocului în aer liber, scaldatului, excursiilor — ne spune tov. Gheorghe Grosu, directorul Școlii de 8 ani nr. 6 din Brașov, mulțumit de faptul că în tabăra locală organizată pe lângă Casa pionierilor din Brașov cu elevii din cîteva școli de 8 ani, printre care și cea pe care o conduce, copiii se simt foarte bine, tocmai prin faptul că participă la activități pe placul lor, care se desfășoară în natură.

Dar activitățile pe placul copiilor trebuie cu grijă alese. Experiența a arătat cît de necesară este o îndelungă chibzuință colectivă asupra muncii în tabără, pentru a-i asigura conținutul educativ cerut și corespunzător gusturilor și așteptărilor copiilor. Pentru aceasta în multe locuri, înainte de alcătuirea programu-

lui, sînt consultate toate cadrele didactice din tabără, sînt întrebați copiii asupra celor ce cred util și interesant a se organiza. În unele tabere s-a pus în funcțiune „cutia cu sugestii” în care elevii își exprimă în scris dorințele.

Există însă la unii părerea că, dacă este vorba de vacanță, atunci este suficient să stringi copiii în curtea școlii și să organizezi cu ei ceva, „la inspirație.” O asemenea concepție trebuie combătută, deoarece scade din valoarea educativă și recreativă a activităților pe care trebuie să le găsească elevii în tabără.

Are desigur o mare importanță felul în care traducem în viață programul ce ni l-am fixat. Este nevoie, bunăoară, să realizăm neapărat cele ce ne-am propus cu elevii, să nu apărăm în fața celor mici nehotărîți, înclinați să schimbăm cu ușurință o activitate cu alta. Dacă astăzi ne-am propus să stringem spice iar apoi să mergem la ștrand, apoi acest lucru să se întîmple (bine înțeles dacă timpul este favorabil). Să se vadă chiar că sîntem pregătiți pentru acțiunile pe care le-am anunțat, că le-am privit cu toată seriozitatea și răspunderea. Aceasta întărește atmosfera de muncă organizată, spiritul de disciplină, îi obișnuiește pe copii cu organizarea și ordinea, le sporește respectul pentru pedagogi.

Se uită adeseori un „amănunt” care ține tot de buna organizare. Fiind vorba de vacanță, multe cadre didactice cred că e firesc să slăbească exigența în ceea ce privește punctualitatea începerii activităților cu copiii. Dar degeaba ne-am propus să-i ducem pe elevi, să zicem, în pădure, dacă l-am făcut să aștepte momentul plecării ore în șir. Așa se întîmplă, de exemplu, cu elevii care frecventează tabăra locală de pe lângă Școala medie din Codlea. Aici nu există ore fixe de începere a activităților. Copiii vin de pe la 7,30 la școală, pentru ca plecarea în drumeție sau la ștrand să aibă loc după ora 10. Nici chiar cadrele didactice nu vin la ore fixe. Atunci nu e de mirare că elevii, care au trebuit să aștepte plecarea cîteva ore, nu pot fi entuziasmați de activitățile ce vor urma și a doua oară se hotărăsc cu greu să mai vină la tabără. O cerință pedagogică elementară impune ca și atunci cînd sîntem în vacanță activitățile cu copiii să înceapă la ore fixe, să se termine în timpul stabilit prin programul nostru de lucru. Altfel facem loc dezordinei, super-

ficialității, îi obosim și îi plictisim pe copii.

În unele orașe și comune s-a creat un număr prea mic de tabere locale față de numărul școlilor și al elevilor. De exemplu, în orașul Constanța tabăra de la Casa pionierilor cuprinde 7 școli cu un efectiv de 3.300 de elevi, cea din Breaza cuprinde 11 școli cu peste 1.000 de elevi. În tot raionul Cîmpina funcționează numai 25 de tabere locale, față de 114 școli existente. Din această cauză mulți copii trebuie să parcurgă distanțe mari pînă la tabără, ceea ce desigur îi obosește și îi face de multe ori să renunțe la plăcerea de a veni să petreacă aici cîteva ceasuri. Este acesta un aspect care trebuie să dea de gîndit secțiilor de învățămînt, pentru a lua urgent măsuri de remediere.

Activitățile neinteresante, proasta organizare, obligația de a parcurge distanțe mari pînă la tabăra locală sînt de cele mai multe ori cauza unei frecvențe slabe. În unele zile, la tabăra locală de la Casa pionierilor din Constanța au venit doar 24 de copii, la tabăra locală din Codlea 20, iar la Mangalia 40 (din 1100). Situații asemănătoare s-au întîlnit și în taberele locale din Sinaia, Săcele, Eforie Sud ș.a.

Așa dar, îmbunătățirea frecvenței în taberele locale este legată de îmbunătățirea conținutului activității și a organizării acesteia, de strădania pedagogilor ca timpul petrecut de copii în tabere să fie cît mai cu folos pentru sănătatea și pregătirea lor.

Se cere în același timp o mai intensă popularizare a taberelor locale. S-a constatat că unii elevi și părinți nici nu au auzit de existența lor. Vina nu o poartă desigur ei. Vina o poartă mai mult cadrele didactice, care nu folosesc tot ceea ce le stă la îndemînă pentru a aduce la cunoștința părinților și elevilor faptul că școala se interesează de buna organizare a vacanței celor mici, că în comuna sau în cartierul lor funcționează tabere care le oferă distracții plăcute. Este bine să fie urmat exemplul acelor unități de învățămînt care, pe lângă faptul că la sfîrșitul anului școlar au încunostiințat familiile că în comuna sau orașul lor vor funcționa tabere în care copiii pot petrece clipe de o deosebită frumusețe, au revenit și ulterior asupra acestor probleme prin stațiile de amplificare, amintind părinților și copiilor că tabăra locală s-a deschis, vorbindu-le despre activitățile deosebit de atractive ce se organizează aici. Alte școli au popularizat activitatea din taberele locale și la căminul cultural și direct, ori de cîte ori au avut prilejul să întîlnească pe părinți sau pe copii. Asemenea procedee au ca rezultat o participare mare la toate activitățile organizate în taberele locale.

Rezolvarea concretă și crearea a problemelor pe care le ridică munca în taberele locale duce la împlinirea scopurilor educative și recreative pentru care au fost create acestea. Este de datoria celor ce lucrează cu copiii în vacanță să acorde mare atenție tuturor aspectelor privind organizarea și desfășurarea muncii în tabere, astfel încît copiii să rămînă cu amintiri de neuitat, să se recreeze și să-și refacă pe deplin forțele.

Activități multiple și variate

Așezată într-un loc pitoresc, pe o costișă, tabăra de la Costești găzduiește peste o sută dintre cei mai buni pionieri și școlari din toate colțurile regiunii Galați.

Activitățile din tabără sînt multiple și variate: jocuri sportive, programe artistice și culturale, drumeții și excursii la mausoleul de la Mărășești, la gospodăria de stat din Costești etc., seri de basme și focuri de tabără. Nu lipsesc nici filmele pentru copii, ca și cele privind ocrotirea și întreținerea sănătății.

Elevii se simt admirabil în tabără, în care se vede grija pentru buna lor dispoziție, pentru

odihna și sănătatea fiecăruia din ei.

★

Aproape 150 de pionieri și școlari din Constanța își petrec o parte din vacanță la munte, în tabăra turistică de la Predeal. Aci li se oferă un variat program turistic, la care participă cu însuflețire.

Pînă acum micii turiști au făcut drumeții pe rutele Predeal-Clăbucet-Girbova-Azuga, Cabana Trei Brazi-Poiana Secuilor-Cabana Timiș, Predeal-Valea Iadului-Cioplea, Predeal-Valea Iadului-Diham-Valea Rîșnoavei.

Un grup de 40 de pionieri — cei mai buni turiști din tabără — au făcut o excursie de 3 zile în masivul Bucegi. Aici ei au vizitat, printre altele, Cota 1400 Virful cu Dor, pădurea de jnepeni de pe Piatra Arsă, Babele, Caraimanul, Omul. Prilejul a fost folosit de către micii naturaliști și pentru colecționarea de plante specifice regiunilor muntoase, insecte și roci; micii geografi au întocmit schițe și hărți ale drumului parcurs, iar micii fotografi au fixat pe peliculă cele mai frumoase vederi, cu care își vor îmbogăți albumele și vor alcătui fotomontaje. Copiii vor talent literar au notat impresiile colective în jurnalul excursiei, iar artiștii amatori au susținut scara, la cabană, programe artistice care au fost gustate nu numai de colegii lor, dar și de ceilalți turiști.

În zilele în care copiii nu sînt în excursie se organizează întreceri sportive, activități culturale-artistice, seri distractive, vizionarea de filme și programe ale televiziunii închinată celor mici și, bineînțeles, mult îndrăgite focuri de tabără.

Viața de tabără, aerul curat al munților, varietatea peisajului și toată frumusețea lui vor rămîne mereu vii în amintirea copiilor veniți aici de pe malurile mării, să petreacă o vacanță plăcută.

Pentru însușirea metodelor moderne de predare a limbilor străine

Cursurile de perfecționare a profesorilor care predau limbile străine — rusa, franceza, germana, engleza — în școlile de cultură generală au adunat și în vara aceasta (în perioada 15—31 iulie) circa 250 de cadre didactice din toate colțurile țării. Inspectorii metodiști, responsabili ai cercurilor pedagogice, ai comisiilor metodice, cadre didactice cu experiență la catedră — aceștia au fost cei chemați să urmeze cursurile. Precum se vede, cadre care, întorcându-se în orașele și raioanele lor, să poată împărtăși cu competență metodele și procedeele avansate, moderne de predare a limbilor străine.

Cursanții au auzit expuneri și consultații, au participat la discuții privind problemele actuale ale dezvoltării limbii și literaturii, ca și metodele cele mai noi și mai eficiente de predare a cunoștințelor gramaticale, de îmbogățire a vocabularului elevilor. Au fost cu deosebire apreciate ca foarte utile prelegerile și dezbaterile despre proza, poezia și dramaturgia contemporană sovietică, germană, engleză și franceză, despre bazele psihologice ale însușirii lexicului și gramaticii unei limbi străine, ale citirii și dezvoltării limbajului elevilor în limbile respective, despre mijloacele audiovizuale și despre metodică folosirii lor în predare, despre organizarea și desfășurarea lecțiilor de limbi străine în școala de cultură generală. De asemenea, au prezentat mult interes informațiile privind lecțiile introductive orale în condițiile specifice ale predării limbii ruse în școala noastră, folosirea predicatului, propozițiile subordonate în limba rusă contemporană, melodia frazei în limba franceză, cercetările recente privind psihopedagogia ortografiei franceze, căile de înlăturare a principalelor dificultăți de pronunțare în limba germană, tipurile de exerciții fonetice folosite în clasă la limba engleză etc.

Valoarea documentară a expunerilor a crescut prin faptul că multe din ele au fost făcute de cadre universitare, dintre care unele din U.R.S.S., R.D.G., Anglia și Franța. În acest fel expunerile

au putut informa larg pe cursanți în ce privește noile realizări în domeniul literaturii din aceste țări, stadiul actual de dezvoltare a limbilor respective ca și metodică predării lor, ca limbi străine, în școala de cultură generală.

Seminariile și activitățile practice, cărora le-a fost destinată o bună parte din orele prevăzute în programă, au fost și ele fructuoase și urmările cu viu interes, prin faptul că s-au bazat în principal pe probleme importante ale predării — exerciții de pronunțare, de lectură expresivă, de conversație, interpretări de texte și traduceri — și au demonstrat modul de folosire a unor aparate tehnice moderne pentru predarea limbilor străine. Faptul că profesorii din fiecare seminar au fost împărțiți în grupe restrinse a sporit posibilitatea participării lor active la discuții și la activitățile practice, contribuind la aprofundarea materialului studiat.

Impresia generală a corpului de lectori acum, după încheierea cursurilor, este aceea că profesorii care le-au urmat au muncit cu stăruință pentru a-și însuși cât mai mult din volumul mare de cunoștințe ce s-au predat aici. Cadre didactice ca Elvira Damian, profesoară de limba germană la Școala medie nr. 1 din Lugoj, C. Samoilă, profesoară de limba rusă, inspector la Secția de învățământ a Capitalei și alții au impresionat prin consistența cunoștințelor pe care le posedă, ca și prin seriozitatea cu care au muncit în cadrul cursului. Ca niște „elevi” conștiințioși, cei mai mulți profesori au dedicat o bună parte din timpul lor liber conversațiilor în limba străină, efectuării de exerciții, reverderii materialului parcurs.

În ceea ce privește nivelul de pregătire al cursanților, așa cum a reieșit din cuprinsul activităților de perfecționare, s-a văzut mai ales o cunoaștere adâncă a problemelor de istorie a literaturii, de gramatică istorică etc.

Cursurile de perfecționare din această vară cu profesorii care predau limbile străine au relevat în același timp și unele lipsuri în pregătirea cadrelor didactice de

specialitate. Au arătat, bunăoară, că unii profesori nu cunosc destul de adânc problemele actuale ale literaturii pe care o predau, metodele moderne de predare a limbilor străine, că nu se informează regulat asupra problemelor dezbătute în publicațiile ce le stau la îndemână. Ei au vădit și o insuficiență pătrundere a spiritului limbii, lipsa de deprindere de a se exprima original în limba străină pe care o predau. O serie de profesori de limba germană s-au limitat uneori, în anizele literare pe care le-au efectuat, la enunțarea temei și la nararea acțiunii operei analizate, fără să reliefeze conținutul de idei al acesteia, sau prezentându-l în mod schematic. Este adevărat însă că asemenea lipsuri au fost caracteristice mai ales pentru pregătirea unor cursanți care nici nu ar fi fost indicați pentru cursurile de genul celui de la Predeal, căci unele regiuni (Banat, Argeș, Cluj, Mureș-Autonomă Maghiară) au trimis la aceste cursuri profesori respinși la inspecția specială pentru acordarea gradelor didactice, sau profesori tineri, cu unul sau doi ani de experiență la catedră. Acest lucru dovedește că nu toate secțiile de învățământ au fost atente la precizările făcute de I.P.C.D.-București în legătură cu criteriile de selecționare a cursanților, contribuind în felul acesta ca unele seminarii să nu fie îndeajuns de omogene.

A dăunat activității desfășurate în cadrul cursurilor și faptul că unii profesori s-au prezentat cu întârziere de câteva zile, ceea ce a impus măsuri organizatorice și după începerea activității.

În general, însă, cursul s-a încheiat cu rezultate pozitive. El a fost deosebit de folositor pentru profesorii care l-au urmat, ca și pentru inspectorii metodiști, responsabili ai cercurilor pedagogice și ai comisiilor metodice. Întorși la locurile lor de muncă, aceștia vor putea împărtăși cadrelor didactice cunoștințele de specialitate și experiența pe care le-au obținut. Nu întâmplător mulți din ei au cerut prelungirea cursurilor și și-au exprimat dorința să le urmeze și în anul care vine.

A. C.

Lucrări practice la cursurile de perfecționare a cadrelor didactice care predau agricultura.

Examenele de definitivat

În vederea prezentării lor la examenul pentru obținerea gradului definitiv, un număr de 40 de profesori de fizică au urmat de curând cursul de pregătire organizat de I.P.C.D. — București.

Cursul, care a cuprins lecții de sinteză, consultații și lucrări de laborator, i-a ajutat pe participanți să adincească studiul unor teme importante din specialitatea pe care o predau, referitoare la mișcarea mecanică, la teoria cinetico-moleculară, la oscilații elastice, unde, fenomene electro-magnetice, reacții nucleare etc. I-a ajutat de asemenea mult pe cursanți în pregătirea lor pentru examen efectuarea unor lucrări practice cum sînt determinarea sarcinii electronului, determinarea densității lichidelor cu ajutorul catetometrului, determinarea caracteristicilor unei triode, montajul unui aparat de radiorecepție cu tuburi electronice, determinarea indicelui de refracție etc.

În acest mod cursul a desăvîșit pregătirea individuală anterioară a candidaților, pregătire realizată pe baza programelor întocmite și difuzate din vreme de către I.P.C.D. prin secțiile regionale de învățământ și îndrumată prin consultațiile colective organizate de institut. De asemenea, cursanții au primit, în etapa de pregătire individuală, ajutorul responsabililor de comisii metodice și de cercuri pedagogice, care au fost instruiți de institut în acest scop, ca și ajutorul cabinetelor metodice. Un sprijin deosebit de eficace l-au constituit pentru profesorii care au dat definitivatul și îndrumările primite cu ocazia inspecțiilor speciale, îndrumări care s-au referit la modul cum trebuie organizată pregătirea individuală, la problemele cărora trebuie să li se acorde cu precădere atenție etc.

În ce privește examenul propriu-zis, acesta a constat, la specialitate, într-o probă scrisă, una de laborator și o chestionare orală. Subiectul lucrării scrise pentru profesorii care predau la clasele VIII—XI a necesitat interpretarea fenomenelor electrice și a legilor curentului electric,

pe baza teoriei electronice. Majoritatea candidaților au dovedit cunoașterea adîncită a subiectului. Unii din ei, însă, l-au tratat numai din punct de vedere macroscopic, iar alții au folosit doar parțial considerentele electronice. Lucrarea scrisă pentru profesorii ce predau la clasele V—VII a avut ca subiect legile curentului electric. Și acest subiect a fost tratat în general multumitor. Probele de laborator au arătat că cei mai mulți candidați stăpinesc tehnica executării lucrărilor practice. Rezultate satisfăcătoare s-au obținut și la examenul oral.

Majoritatea profesorilor care predau la clasele VIII—XI, de exemplu, au obținut la acest examen note de 9 și 10, dovedind cunoștințe temeinice. Au existat însă și unii care au dovedit o pregătire insuficientă, mai ales în domeniul electro-magnetismului și al opticii. În ceea ce-i privește pe profesorii de la clasele V—VII, și aceștia au demonstrat la examenul oral, în genere, o bună pregătire. O parte din ei, însă, ale căror răspunsuri dovedesc cunoașterea îndebșă a aspectului fenomenologic, calitativ al chestiunilor tratate, trebuie să acorde pe viitor mai mare atenție folosirii instrumentului matematic.

Recentul examen de definitivat dat de profesorii de fizică la I.P.C.D.-București arată că este necesară o mai intensă preocupare a acestora pentru cunoașterea adîncită a metodicii predării. În această direcție ei ar putea primi un ajutor important prin editarea unor lucrări metodice, care se lasă de mult așteptate. În același timp ar fi bine venite, pentru punerea la curent a profesorilor de fizică cu ceea ce e nou în domeniul specialității lor, lucrări care să trateze, într-un mod adecvat, probleme ale fizicii moderne, ca și articole despre aceste probleme în seria „A” a „Gazetei de matematică și fizică”.

Sprijiniți multilateral, făcînd ei înșiși eforturi serioase în vederea perfecționării pregătirii proprii, profesorii de fizică vor putea dobîndi rezultate tot mai bune la examenele pentru obținerea gradelor didactice.

GH. RAREȘ

ȘTIRI • ȘTIRI • ȘTIRI

Cursurile de perfecționare pentru profesorii de agricultură din regiunea Suceava, care au avut loc de curînd la Botoșani, au fost frecventate de un număr de peste 360 de cadre didactice. Acestea au auzit lecții de zootehnie predate de specialiști, ingineri zootehniști și medici veterinari din cadrul Institutului agronomic din Iași și au luat parte la lucrări practice în laboratoare și în sectorul zootehnic al gospodăriilor agricole colective din regiune. Bunăoară, expunerea cu tema „Bazele creșterii și ameliorării porcilor” a fost urmată de cunoașterea directă, pe teren, a principalelor rase de porci, a raselor ameliorate în țara noastră etc. Lecțiile de apicultură au fost însoțite de lucrări practice la stupina Stațiunii experimentale din Popăuți, unde s-au studiat lucrările de vară în stupină, operațiile de recoltare a mierii, de obținere a cerii etc., iar lecțiile de avicultură au fost completate de lucrări practice la incubatorul din Cătămărești — Botoșani.

Deosebit de interesante au fost lucrările practice de zootehnie desfășurate la centrul de înșămînțări artificiale, care au completat lecția cu privire la caracterul creator al selecției și au constituit un prilej de aprofundare a principiilor micurinate referitoare la această problemă.

Expunerile teoretice și lucrările practice la care au participat profesorii de agricultură, ca și îndrumările metodice primite de aceștia în cadrul cursului vor contribui, de bună seamă, la ridicarea nivelului de predare al cunoștințelor de zootehnie în noul an școlar.

M. ION

Desfășurate la 41 de specialități diferite — ca de pildă prelucrarea metalelor prin așchiere, exploatarea și transportul forestiere, floricultură, medicină veterinară, contabilitate etc. — examenele de definitivat ale profesorilor din învățământul profesional și tehnic au permis o amplă trecere în revistă a nivelului cunoștințelor științifice și pedagogice ale celor care predau în această formă de învățământ. Rezultatele bune obținute (peste 73 la sută dintre candidați au primit calificativele „foarte bine” și „bine”) dovedesc nivelul ridicat de pregătire al majorității profesorilor din școlile profesionale și tehnice, strădania lor de a se ține la curent cu ultimele realizări din domeniul specialității pe care o predau.

Atît lucrările scrise cît și răspunsurile date în cadrul examenului oral au relevat cunoștințele temeinice ale candidaților în ceea ce privește problemele teoretice și practi-

ca actuală de producție în marile uzine, pe șantierele mecanizate, în întreprinderile agricole socialiste. Numeroși candidați au dovedit că și-au însușit metodică adecvată predării disciplinelor în specialitate în școlile profesionale și tehnice. Ei au arătat cum utilizează materialul didactic, în special schemele, machetele de mașini și agregatele în stare de funcțiune, secțiunile în subsamblă și ansamble etc.

Examenul de definitivat al profesorilor din învățământul profesional și tehnic a permis să se desprindă în același timp o serie de concluzii menite să ducă la îmbunătățirea pregătirii și desfășurării examenelor în viitor. Astfel, s-a vădit necesitatea revizuirii programelor pentru examene prin cuprinderea în cadrul lor a unor specialități mai ample, care să reunească 2—3 dintre specialitățile prevăzute în prezent, ceea ce ar permite pregătirea în comun a unui număr mai mare de profesori și intensificarea consultațiilor, asupra celor mai noi probleme tehnice și tehnologice din specialitate respectivă. De asemenea, s-a vădit necesitatea de a se acorda o mai mare atenție pregătirii pedagogice și metodice a profesorilor care se prezintă la examenele de grad.

A. P.

Orientare justă, eficientă

Activitatea învățătorilor și profesorilor în cadrul comisiilor metodice din școală constituie una din formele principale de perfecționare a măiestriei lor pedagogice. De aceea, I.P.C.D.-Cluj s-a preocupat îndeaproape de îndrumarea acestei activități. Astfel, pe lângă îndrumările date inspectorilor metodiști și directorilor de școli, lectorii institutului au asigurat și îndrumarea directă a unor comisii metodice.

Noi am constatat că, în general, în activitatea comisiilor metodice se conturează două tendințe: prima este aceea de a cuprinde în planurile de activitate probleme variate, legate de aspecte multiple ale procesului de învățămînt; a doua — de a lua în dezbateri o singură problemă, esențială în munca școlii respective.

Așa, de pildă, comisia metodică a profesorilor de limbi străine de la Școala medie nr. 14 din Cluj și-a propus pentru studiu trei probleme: „Folosirea limbii materne în predarea limbii franceze”, „Dezvoltarea vorbirii în cadrul orelor de citire la limba rusă” și „Educarea comunistă a elevilor la lecțiile de limbi străine”. Este vorba, după cum vedem, de probleme actuale și importante pentru îmbunătățirea pregătirii elevilor. Cu toate acestea, activitatea comisiei nu și-a atins scopul, pe de o parte din motivul că problemele respective nu erau esențiale în acel moment pentru școală, iar pe de altă parte, deoarece, avînd un conținut prea variat, nu au putut fi analizate în profunzime. Comisia metodică a învățătorilor de la Școala de 8 ani nr. 13 din Cluj a procedat altfel: a urmărit o singură problemă, problema centrală care preocupa în etapa respectivă școala: „Dezvoltarea exprimării corecte (orale și scrise) a elevilor din clasele I-IV”. Alegerea acestei teme s-a datorat faptului că, analizînd rezultatele obținute la diferite discipline, consiliul pedagogic a ajuns la concluzia că una din principalele cauze ale deficiențelor o constituie faptul că elevii se exprimă încă slab atît oral cît și în scris. S-a trasat atunci pentru toate cadrele didactice, dar în special pentru învățătorii claselor I-IV și pentru profesorii de limbă și literatură, sarcina de a găsi căile cele mai bune în vederea îmbunătățirii exprimării orale și scrise a elevilor. Credem că această orientare în alegerea tematicii este mai bună, ea permițînd aprofundarea problemelor.

Lectorii institutului nostru au îndrumat comisiile metodice tocmai în această direcție. Astfel, comisia metodică a profesorilor de matematică de la Școala medie nr. 10 a fost îndrumată să prevadă în planul ei urmărirea unei singure teme actuale și foarte importante pentru școala respectivă: „Formarea deprinderilor de muncă independentă la elevi”. În acest scop au fost cercetate caietele de notițe ale elevilor, pentru a se cunoaște calitatea muncii lor individuale pe un interval de timp mai lung, s-a urmărit în ce măsură înțeleg ei textul din manual și cum lucrează cu manualul. Totodată au fost analizate temele date pentru acasă pe trimestrul I, s-a urmărit cum rezolvă elevii aceste teme și li s-au dat o serie de lucrări de control în clasă. Cercetarea a scos la iveală unele lipsuri în folosirea independentă a manualului de către elevi. Profesorii au intervenit imediat și au dat îndrumări privitoare la felul cum trebuie folosit manualul. De asemenea, s-au dat îndrumări privitoare la culegerea datelor în vederea alcătuirii problemelor, la modul de rezolvare a acestora etc.

În acest sens a fost îndrumată și comisia metodică a profesorilor de educație fizică de la Școala medie nr. 10, a cărei activitate a fost axată pe urmărirea și înregistrarea dezvoltării fizice a elevilor din clasele V-XI în vederea elaborării unor norme de control științifice. La rîndul ei, comisia metodică a profesorilor de limbi străine din școală a fost îndrumată să studieze cele mai bune căi spre a-i înarma pe elevi cu deprinderi de vorbire în aceste limbi. Membrii comisiei au

fost puși la curent cu ultimele cercetări în această direcție.

Lectorii institutului nostru au dat comisiilor și îndrumări privind metodică muncii lor, astfel încît aceasta să contribuie direct la rezolvarea practică a problemelor prevăzute în tematică. Astfel, s-a recomandat comisiilor să înceapă munca pentru rezolvarea unei probleme de la cunoașterea situației reale din școală și de la cercetarea cauzelor care au determinat-o, să se stabilească căile de rezolvare a problemei respective prin efortul comun al tuturor membrilor comisiei. S-a recomandat de asemenea ca întreaga activitate a tuturor membrilor comisiei (la lecțiile ținute în clasă, la lecțiile deschise, la interasiistențe, la analiza metodelor și procedeele folosite în muncă), să fie orientată în scopul rezolvării problemei dezbătute. De aceea s-a propus ca între tematică referatelor și a lecțiilor deschise, ca și între toate aspectele activității profesorilor să existe o legătură cît mai strînsă și s-au combătut practici ca cele folosite la Școala de 8 ani nr. 1 din Oradea, unde la ședința comisiei metodice a profesorilor de discipline realiste — științifice s-a prezentat un referat despre activitatea gîndirii elevilor la lecțiile de științe naturale, în timp ce lecția analizată — o lecție de geometrie — nu a prezentat nici o contingență cu problema tratată în referat.

Merită să fie menționată experiența comisiei metodice a învățătorilor de la Școala de 8 ani nr. 13 din Cluj, unde la întocmirea referatelor au luat parte cîte 6-7 cadre didactice, avînd fiecare de prezentat cîte un subiect al problemei, iar lecțiile deschise au avut menirea de a ilustra practic tocmai aceste probleme (de pildă „Cum contribuie lecțiile de citire a textelor cu conținut literar la dezvoltarea exprimării corecte a elevilor”).

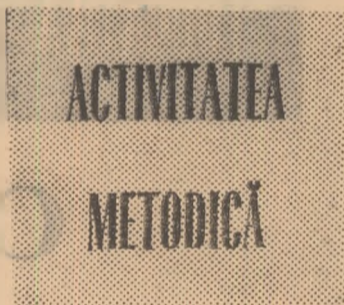
Desigur că, luînd în studiu cîte o problemă centrală, comisiile metodice nu au neglijat unele aspecte curente importante ale muncii lor ca de pildă completarea laboratoarelor cu material didactic. Bunăoară, comisia metodică a profesorilor de biologie și geografie de la Școala medie nr. 1 din Cluj, pe lângă faptul că a studiat problema formării concepției materialist-dialectice

a elevilor prin predarea biologiei și geografiei, s-a preocupat intens de îmbogățirea muzeului de științe naturale și de înzestrarea laboratorului cu aparate, planșe și alte piese confecționate prin mijloace proprii, comisia metodică a profesorilor de educație fizică de la Școala medie nr. 10 s-a preocupat de amenajarea terenului de baschet și volei al școlii precum și a unei piste simple de atletism ș.a.m.d.

Analizînd activitatea comisiilor metodice, lectorii institutului au constatat că aceasta este mai rodnică îndeosebi acolo unde directorul școlii îi acordă atenția cuvenită. De pildă, comisiile metodice de la Școala medie nr. 2 din Satu-Mare au obținut rezultate bune în munca lor datorită faptului că directorul acestei școli le-a îndrumat în mod concret activitatea. Aici s-a elaborat chiar, pe baza analizei muncii desfășurate anterior, un ghid de teme pentru toate comisiile metodice din școală.

Este necesară, totodată, îndrumarea comisiilor metodice de către secțiile de învățămînt regionale și raionale. Orientarea unei îndrumări eficiente va fi aceea a muncii de perspectivă, adică planificarea activităților din timp și pe o durată mai lungă. Astfel, ar fi de dorit ca în ședințele de analiză a muncii de la sfîrșitul anului școlar să se pună în evidență problemele care trebuie cercetate în viitor în cadrul comisiilor metodice. În felul acesta, membrii comisiilor vor putea studia din timp materialul bibliografic și vor putea face planuri bine gîndite pentru cercetare.

Z. MEZEL, E. MURĂRESCU,
E. PÉTERFFY
lectori la I.P.C.D.-Cluj

Prin eforturile unite ale întregului colectiv

În cursul anului încheiat, conducerea Școlii medii nr. 3 din Pitești s-a străduit să dea cît mai multă eficiență muncii metodice.

Astfel, de obicei, ședințele destinate dezbaterii unor teme mai complexe, cum sînt, de exemplu, „Formarea concepției materialist-dialectice a elevilor prin lecții”, „Legarea teoriei de practică la obiectele de cultură generală”, „Folosirea vizitelor și excursiilor în producție ca mijloc de educare comunistă” etc. au fost pregătite prin eforturile unite ale întregului colectiv pentru studierea problemelor respective și pentru precizarea celor mai juste puncte de vedere.

De exemplu, înainte de ședința în

care s-a discutat problema formării concepției materialist-dialectice a elevilor prin lecții, comisiile metodice au primit sarcina să analizeze acest aspect al predării la fiecare disciplină. De asemenea, au avut loc lecții deschise și interasiistențe care s-au axat pe această temă. Comisia metodică de limba română, bunăoară, a analizat problema formării concepției materialist-dialectice a elevilor prin lecțiile de literatură, comisia diriginților a analizat contribuția membrilor săi la educarea elevilor în spirit marxist-leninist etc. Totodată lecțiile deschise, ca și interasiistențele au urmărit prin ce metode se realizează în practică ce-

reptei materialist-dialectice a elevilor. Materialul adunat pe aceste căi a ajutat la dezbateri rodnice a problemei puse în discuția consiliului pedagogic.

S-a constatat că acest mod de organizare a muncii metodice dă cadrelor didactice posibilitatea să cunoască bine problemele ce se discută în cadrul consiliului pedagogic și, totodată, le pregătește pentru a analiza în chip științific experiența pedagogică din școală.

În acest fel munca metodică aduce o contribuție mereu mai însemnată la perfecționarea pregătirii cadrelor didactice și implicit, la îmbunătățirea continuă a muncii instructiv-educative din școală.

Prof. S. SORESCU
Pitești

Noua școală medie din Cimpia Turzii, regiunea Cluj

Îndrumarea directorilor

Pomînd de la ideea că cercurile pedagogice ale directorilor de școli au un rol însemnat în orientarea membrilor lor spre buna organizare a procesului instructiv-educativ, spre mobilizarea colectivului didactic în realizarea sarcinilor lor, numeroase secții de învățămînt — cum sînt, de exemplu, cele din raioanele Alba (regiunea Hunedoara) sau N. Bălcescu (orașul București), din orașele Craiova și Deva etc. — au acordat o mare atenție îndrumării acestor cercuri, astfel încît la sfîrșitul anului școlar ele au putut prezenta un bilanț rodnic de activitate.

Planurile de muncă ale acestor cercuri pedagogice au cuprins teme strîns legate de principalele probleme din viața școlilor. Astfel de teme au fost, de pildă, „Legarea învățămîntului de viață, sarcină de bază a școlii. Munca de îndrumare a directorului pentru realizarea acestei sarcini” (raionul N. Bălcescu-București), „Colaborarea școlii cu organizațiile de tineret și familia, mijloc important de ridicare a nivelului de pregătire al elevilor” (orașul Craiova) etc. Temele luate în discuție au fost tratate multilateral, prezentîndu-se în mod concret, într-un tot unitar, întregul complex de sarcini ce revine conducerii școlii pe linia respectivă. În multe locuri, după încheierea discuțiilor asupra fiecărei teme dezbătute, s-au alcătuit planuri de măsuri, care au fost aplicate apoi în fiecare școală.

Un accent deosebit s-a pus în activitatea multor cercuri pedagogice ale directorilor pe organizarea unor activități practice. Alegerea acestor activități, modul cum s-au desfășurat ele, legătura lor strînsă cu tematica luată în dezbateri, fac dovada unei munci creatoare, rodnice. Secția de învățămînt a raionului Alba, bunăoară, a organizat în cadrul cercului pedagogic al directorilor schimburi de experiență pe o bază mai largă. Unul din acestea, care a avut loc la începutul lunii mai, s-a desfășurat sub conducerea inspectorilor metodiști. Grupăți pe colective, directorii de școli din întreg raionul au asistat la lecții și la diferite alte activități desfășurate la școala medie și la școala profesională din Zlatna, precum și la trei școli elementare din satele apropiate. După încheierea asistențelor au fost prezentate concluziile brigăzilor și un material orientativ cu privire la activitatea directorilor în perioada recapitulării finale și a încheierii anului școlar. Programul schimbului de experiență a fost completat și cu alte activități utile. Astfel, directorii le-a fost prezentat laboratorul de fizică al Școlii medii din Zlatna și s-au executat demonstrații cu aparatele noi primite de școală de la

I.M.D. S-a vizitat, în continuare, Uzina metalo-chimică din Zlatna, una din uzinele moderne de preparare a minereurilor de metale neferoase din țara noastră.

Interesante schimburi de experiență au avut loc și în cadrul cercului pedagogic al directorilor din orașul Craiova. Aici, fiecare ședință s-a ținut la școala al cărei director prezenta referatul cu tema ședinței respective. În prealabil, membrii cercului studiau documentele școlii și ale directorului ei, pentru a lua cunoștință de activitatea practică a acestuia. Astfel, la Școala medie nr. 3, unde a avut loc ședința în care s-a prezentat referatul cu tema „Preocupările directorului în vederea realizării sarcinilor educației comuniste a tineretului”, membrii cercului au cercetat planul de muncă general al școlii, activitatea consiliului pedagogic, a comisiilor metodice etc. Aceasta a dat posibilitatea ca discuțiile să fie mai largi și mai bogate în conținut. Directorii au manifestat interes față de unele forme de activitate inițiate de conducerea acestei școli în sprijinul muncii educative a cadrelor didactice, ca de pildă seminarul profesorilor tineri — în cadrul căruia pedagogii cu experiență din școală au dat îndrumări metodice colegilor lor mai tineri — seminarul educatorilor care lucrează la internat etc. La aceste seminarii au fost prezentate nu numai referate teoretice ci și demonstrații practice. Astfel, educatorii de la internat au ascultat în luna ianuarie un referat cu tema „Importanța odihnei active”, după care a urmat prezentarea practică a citorva forme de odihnă activă în internat: audiții muzicale, vizionarea unor diafilme, organizarea de jocuri distractive.

Și în cadrul cercului pedagogic al directorilor din orașul Deva s-au organizat o serie de activități practice. Acestea au avut loc de regulă în cadrul inspecțiilor efectuate la unele unități școlare. Astfel, directorii au fost solicitați să asiste, alături de inspectorii, la lecții și la alte activități desfășurate în școlile inspectate și să participe la analiza lor. În felul acesta ei au putut desprinde multe învățăminte utile pentru activitatea proprie.

Preocupările pentru asigurarea unui conținut bogat al activității cercurilor pedagogice ale directorilor, pentru găsirea unor forme de activitate cît mai apropiate de munca vie din școală, se înscriu pe linia străduințelor conducătorilor de școli de a-și perfecționa continuu sistemul lor de muncă.

PARASCHIVA NĂSTASE
inspector general în Ministerul
Învățămîntului

AUTOEDUCAREA ELEVILOR

Principiul participării active și conștiente a elevilor la procesul de învățămînt este, în pedagogia socialistă, un principiu general. În practica muncii educative acest principiu se realizează sub forma autoeducării, determinată și dirijată de către educator și înțeleasă ca participare conștientă a elevului la propria lui formare.

În numeroase școli există o preocupare atentă a colectivelor pedagogice față de autoeducarea școlărilor, se manifestă grijă pentru antrenarea lor în realizarea sarcinilor muncii educative. Totuși, mai sînt și școli în care problema aceasta este neglijată. Ținînd seama de importanța deosebită a autoeducării în școală și în societatea socialistă, credem utilă o dezbateră mai largă a acestor probleme în presa de specialitate. În ce ne privește, vom încerca să prezentăm în rîndurile de față cîteva idei referitoare la mobilizarea elevilor pentru autoeducare, așa cum le-am desprins în decursul anului încheiat din experiența unor pedagogi din școlile orașului Iași.

Mobilizarea elevilor pentru autoeducare impune, pe de o parte, formarea noțiunii și concepției de autoeducare și a convingerilor despre necesitatea ei, iar pe de altă parte, înarmarea lor cu priceperea și deprinderea de a se autoeduca.

Elevii trebuie să capete noțiunea de autoeducare, să înțeleagă necesitatea ei încă din clasele mici. Pentru aceasta, așa cum arată experiența celor mai buni învățători, este util să le oferim exemple impresionante, care să-i intereseze și să-i convingă.

În clasele V—VII noțiunea de autoeducare se îmbogățește, autoeducarea devenind un proces tot conștient, extins asupra tuturor aspectelor conștiinței și conduitei. Numeroși diriginți prezintă elevilor, în acest scop, material factual menit să consolideze convingerea lor despre necesitatea autoeducării, să le sporească eforturile pentru dobîndirea unor trăsături înalte de caracter. La această vîrstă au de asemenea o mare eficacitate sfaturile privind modalitățile de educare a voinței, de autocontrol etc.

Așa cum este și firesc, la clasele mari (VIII—XI), ideea autoeducării este integrată în concepția elevilor despre formarea omului. Cu prilejul lecțiilor, al oror de dirigenție, al altor activități organizate de școală sau de organizația U.T.M., pedagogii fruntași orientează discuțiile spre relieful importanței eforturilor personale în vederea modelării propriului caracter.

Bineînțeles, problema nu poate fi considerată ca rezolvată dacă ne oprim aci. Toate acestea trebuie neapărat însoțite de formarea priceperii și deprinderii elevilor de a se autoeduca.

Vom arăta unele din cele mai importante mijloace folosite în unele școli din orașul nostru pentru mobilizarea elevilor în vederea autoeducării lor. Unul din acestea este de a-i ajuta să-și fixeze un scop pentru activitatea lor viitoare. Un asemenea scop de viitor mobilizează energia elevului, leagă între ele activitățile lui, dă unitate eforturilor sale. La clasele I—IV scopul stabilit este de obicei acela de a promova clasa, de a intra în rîndurile organizației de pionieri, de a participa cu succes la activitățile colectivului etc. Începînd cu clasa a V-a, scopul principal al activității elevului se axează pe năzuința de a deveni utemist și a se pregăti, prin studiu și muncă asiduă, pentru însușirea unei profesii. Existența unei imagini clare despre „ce voi deveni” dă încredere asigurînd succesul la învățătură. De aceasta ne-a convins și o anchetă făcută printre elevii clasei a VIII-a. Aceasta a demonstrat că elevii care au scopuri clare de viitor sînt de obicei buni la învățătură, cită vreme ceilalți sînt, de regulă, elevi slabi.

Exercitarea elevilor pentru a avea inițiativă în organizarea timpului liber este încă unul din

mijloacele folosite de pedagogii fruntași pentru a determina preocupări autoeducative la elevii lor. De obicei, în școală tinerii se lasă conduși de programul instituției respective. Ei nu-și propun, ci primesc sarcini zilnice. Totuși, în vederea formării deprinderii de a se autoeduca este bine să le cerem să-și alcătuiască singuri — chiar de la clasele I—IV — un program zilnic de folosire a timpului liber, program pe care să se străduiască a-l respecta și care să-i ajute să-și fixeze zilnic timpul necesar pentru fiecare temă sau lecție, pentru lectură, joc, plimbare.

O mare importanță în munca de autoperfecționare și în general în munca de educare o are deprinderea de a-și vedea lipsurile, greșile, precum și cauzele lor adînci. Am constatat că, atunci cînd elevii sînt în situația de a-și analiza munca, adeseori reușesc să-și descrie destul de corect propriile greșeli, dar reușesc mai puțin să arate cauzele care le-au determinat. Învățătorii și diriginții pricepuți au în vedere acest lucru, ajutînd pe copii nu numai să-și vadă lipsurile, dar și să le afle cauzele, să găsească mijloacele de înlăturare a lor și să folosească aceste mijloace. În acest scop ei îi conduc pe elevi, ori de cîte ori se ivește prilejul, la descoperirea ideilor care i-au determinat la o acțiune sau alta, îi ajută să le judece obiectiv, să le aprecieze în raport cu ideile morale comuniste. Este bine să-i ajutăm pe copii și tineri să-și clarifice părerile despre oameni, despre muncă, despre societate, prietenie, ferici etc. și să le judece pornind de la cerințele moralei comuniste. Dacă îi vom pune în situația de a se întreba ce prețuiesc mai mult — munca sau lenevia, curajul sau lașitatea, adevărul sau minciuna, disciplina sau dezordinea etc. — dacă îi vom determina să aprecieze răspunsurile la aceste întrebări din punctul de vedere al cerințelor societății socialiste, nu numai că îi vom ajuta să facă distincție între bine și rău, dar îi vom obișnui totodată să-și subordoneze trăirile afective față de rațiune, să aibă o atitudine de aprobare față de ideile înaintate și sentimentele pozitive și de aversiune față de tot ce este negativ, inapoiat. Predominarea rațiunii în întreaga activitate este semnul superiorității caracteristice omului care a ajuns la o voință fermă și are un caracter comunist.

O influență binefăcătoare asupra elevului are de asemenea analiza capacității proprii de atenție și efort concentrat. Sînt atent în timpul muncii, sau nu?; de

cîte ori mă întrerup în executarea unui lucru dat?; cît timp pierd pînă mă așez la lucru? etc. — asupra acestor probleme trebuie să îndreptăm atenția elevilor pentru a-i obișnui să lucreze cu asiduitate și să se concentreze în timpul lucrului. Analiza capacității proprii de efort și atenție trebuie continuată cu analiza celorlalte trăsături de voință: perseverența, fermitatea, hotărîrea, stăpînirea de sine, răbdarea.

Am constatat că obțin rezultate bune în munca educativă acei profesori care se preocupă ca procesul de autoanaliză să devină o stare permanentă a conștiinței, și nu un act ce se produce din cînd în cînd. Numai astfel este posibilă continuarea perfecționării omului. De asemenea, ei se străduiesc să-i antreneze pe elevi în procesul de autoanaliză să devină o stare permanentă a conștiinței, și nu un act ce se produce din cînd în cînd. Numai astfel este posibilă continuarea perfecționării omului. De asemenea, ei se străduiesc să-i antreneze pe elevi în procesul de autoanaliză să devină o stare permanentă a conștiinței, și nu un act ce se produce din cînd în cînd. Numai astfel este posibilă continuarea perfecționării omului.

I. ROMAN
lector I.P.C.D.-Iași

NE SCRIBU CORESPONDENȚII

La internat

Internatul Scolii de 8 ani nr. 78 din București a găzduit în anul școlar trecut, ca interni și semiinterni, peste 200 de elevi avînd ambii părinți în producție.

Sub îndrumarea organizației de partid, cadrele didactice și colectivul administrativ al școlii s-au străduit continuu să asigure copiii nu numai condiții optime de studiu, de hrană și cazare, ci și o bună îngrijire și educație. Astfel, în afara programului destinat învățării lecțiilor, conducerea școlii s-a preocupat de îndrumarea timpului liber al elevilor, oferindu-le posibilitatea să vizioneze la televizor emisiunile pentru copii și tineret, să facă sport, să joace șah, să citească, să-și cultive talentele muzicale.

Profesor A. CONDEESCU

Educați în spiritul economisirii

În pregătirea elevilor pentru viață un rol important îl ocupă educația lor în spiritul economisirii. Prin aceasta elevii se deprind să devină chibzuiți și ordonați, să păstreze bunurile personale și obștești, să-și formeze o atitudine nouă față de ele.

A. FLORIAN

Copii și flori

Floarea este un prieten apropiat al omului, care îi farmecă și îi innobilează sufletul, îmbogățindu-i simțirea.

Am cunoscut un muncitor care, ca mulți alții, în fiecare dimineață cînd mergea la lucru și în fiecare după-amiază cînd se întorcea acasă, în loc să o ia pe drumul cel mai drept, făcea ocol numai ca să treacă prin parc. Și, oricît ar fi fost de grăbit, pe alei mergea încet, liniștit, cu un aer de solemnitate parcă, privind în-

totdeauna cu deosebită atenție în jur, oprindu-se uneori să le admire.

— Florile mă învață să zîmbesc — mi-a spus el. Dimineața, pe aceste alei îmi las toate preocupările lăturalnice și primesc în schimb o doză însemnată de voie bună. Așa ajung la fabrică. Și aici ele îmi sînt tovarășe dragi, mă ajută să am spor la treabă.

— Dar la întoarcere? I-am întrebat.

— La fel. Îmi las oboșeala pe aceste alei, iau de pe petale zîmbetul florilor și îl duc cu mine.

...Și cînd te gîndești că sînt atîția care trec pe lângă flori fără să le bage în seamă, sau, în cel mai bun caz, aruncîndu-le o privire superficială! Nu e păcat să ignorăm darul pe care ni-l fac cu atîta generozitate florile? Nu e cazul să-i învățăm pe copii, de mici, să le prețuiască?

Socotesc că florile sînt unul din cele mai firești și mai accesibile mijloace de educare estetică și, implicit, de formare morală a omului.

Cine are drum prin Suceava și intră la Școala profesională sau la Școala medie nr. 3 va fi foarte plăcut impresionat de preocuparea evidentă pentru înfrumusețarea localurilor cu ajutorul plantelor ornamentale. Scările și culoarele acestor școli par adevărate alei de flori. În pauză copiii stau minute în șir în tovarășia lor, le admiră, le îngrijesc. Este imposibil ca în viață acești copii să nu iubească florile, frumosul, este imposibil ca ambianța aceasta a școlii în care își petrec cea mai mare parte din timp să nu le

influențeze favorabil întreaga formație.

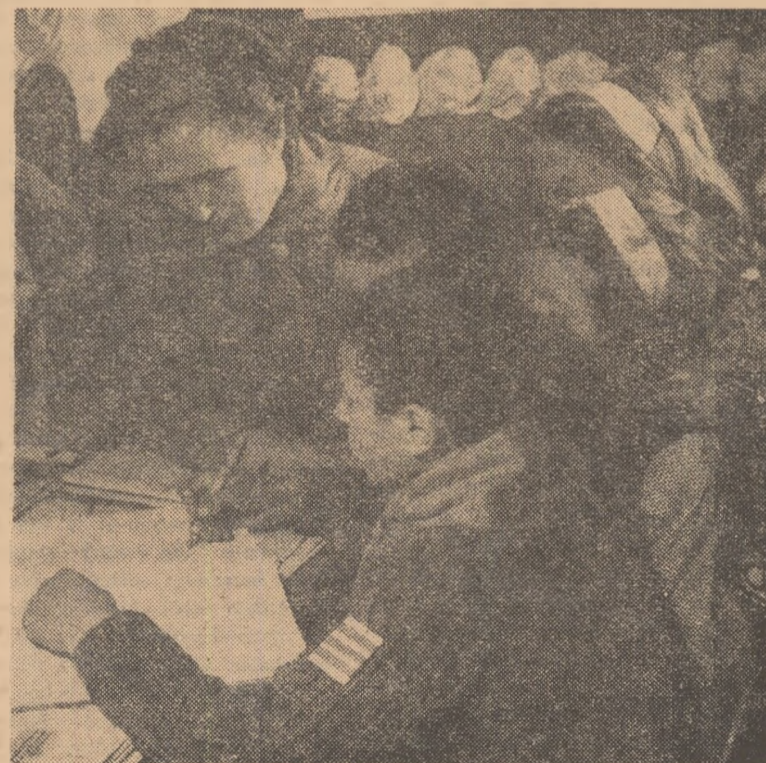
Cunosc părinți care, conștienți de influența binefăcătoare a florilor asupra psihicului, îi fac pe copii să vadă frumusețea acestora, îi fac să gîndească asupra vieții lor, asupra uluitoarei diversității de forme și culori cu care natura le-a înzeștră, le stimulează pasiunea de a le cultiva. E în afară de orice îndoială că această îndeletnicire a copiilor nu rămîne fără foloase.

Dar am văzut și altfel de părinți și altfel de școli. Părinți ale căror case nu știu ce e o floare. Școli cu clădiri noi, spațioase, cu coridoare largi, pline de soare, dar în care nu întîlnești nici un ghiveci. Nu mai vorbesc de curțile acestor școli, unde, sub pretext că elevii au nevoie de spațiu larg pentru jocuri, n-a fost lăsată să crească nici măcar sărmana iarbă sălbatecă.

Este acesta un lucru de mirare, cînd pretutindeni în țara noastră se vede preocuparea pentru înfrumusețarea străzilor, curților, orașelor și satelor prin plantarea de cit mai multe și mai frumoase flori.

Pedagogii, care cunosc cel mai bine însemnătatea florilor pentru formarea gustului estetic al copiilor, pentru recreerea lor, pentru fortificarea lor morală, să facă totul pentru ca în mediul familial și școlar copiii să crească alături de flori, să le stimuleze dragostea pentru ele, dorința de a le îngriji. Să educe copii sensibili la minunatele lor frumuseți.

Prof. I. CAZAN
Suceava

La colțul pionierilor, jurnalul activității zilnice este completat de președintele de unitate, cu colectivul unității, sub îndrumarea instruoarei de pionieri.

Recomandări de teme pentru „lecturile pedagogice”

In anul 1964 vor avea loc sesiuni regionale și cea de a V-a sesiune centrală a „lecturilor pedagogice”. Publicăm mai jos tematica lor spre a veni în ajutorul celor ce vor să pregătească lucrări. Tematica are un caracter orientativ, participativ la viitoarele „lecturi” putând să-și aleagă, din temele propuse, pe acelea care corespund în cea mai mare măsură experienței proprii sau să abordeze teme noi. Se recomandă ca în alegerea temelor noi cadrele didactice să se îndrepte cu precădere spre problemele actuale ale școlii noastre în perioada de desăvârșire a construcției socialiste.

I. PROBLEME ALE EDUCAȚIEI COMUNISTE.

Învățământul ideologic, important ajutor în ridicarea pregătirii profesionale; Din experiența muncii sindicale în școală: Activitatea cadrelor didactice pentru răspândirea cunoștințelor științifice.

Educația ideologică-politică în procesul de învățământ și în familie; Oglindirea actualității social-politice în lecții; Formarea bazelor concepției materialist-dialectice despre lume a elevilor în școală și în familie; Educația ateist-științifică în școală și în familie; Cum educ elevii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar în cadrul organizațiilor de copii și tineret; Cum educ elevii în spiritul dragostei și al interesului pentru muncă; Din munca mea privind organizarea și educarea colectivului de elevi; Aspecte educative ale realizării unității dintre teorie și practică (în predarea diferitelor obiecte de învățământ); Rolul educativ al instruirii practice în producție a elevilor; Cum educ elevii în spiritul dragostei și al interesului pentru muncă, și meserie (școlile profesionale și tehnice); Influența educativă a mediului muncitoresc asupra elevilor în cadrul instruirii în producție; Formarea deprinderilor de autoservire în procesul educației prin muncă; Preocupări în direcția orientării profesionale a elevilor; Din experiența activității dirigintului la clasele I—IV; Din experiența dirigintului (învățătorului) în munca de educare a elevilor în spiritul disciplinei conștiente; Formarea deprinderilor de comportare civilizată la copiii din grădiniță și la elevii din primele clase; Cum educ elevii în spiritul respectului față de avuți obștești; Cum folosesc excursia și drumeția în educația elevilor; Rolul tradițiilor progresiste în educația comunistă a elevilor; Contribuția organizației de pionieri și U.T.M. la educarea ideologică a elevilor; Contribuția activității pionierești la organizarea și educarea colectivului de elevi; Din experiența muncii educative a unei tabere pentru pionieri și școlari; Activitatea desfășurată în cercurile de la casele sau palatele pionierilor și legătura ei cu munca instructiv-educativă din școală; Munca educativă în internat; Din experiența muncii educative în casele de copii; Munca educativă în școlile ajutoare; Din experiența muncii activului de părinți (în grădiniță sau școală); Rectoratul pentru părinți — mijloc important pentru îmbunătățirea muncii de educare a copilului în familie; Cum îmi educ copiii (din experiența unor părinți); Formarea gustului pentru frumos la copiii din grădiniță sau la elevi; Cum realizez educația estetică a elevilor în procesul de învățământ; Dezvoltarea interesului pentru artă la lecțiile de literatură; Formarea gustului pentru frumos și dezvoltarea spiritului artistic creator; Mijloace folosite pentru călirea organismului.

II. PROBLEME ALE LEGĂRII ȘCOLII DE VIAȚĂ, DE PRODUCȚIE.

Conținutul și organizarea instruirii practice a elevilor în școala medie (de la oraș sau de la sat); Probleme de metodică a predării lucrărilor practice de atelier (în clasele V—VII și VIII—XI). Formarea deprinderilor de muncă la elevi; Forme de organizare a practicii agricole a elevilor pe terenurile G.A.C. (clasele V—XI); Probleme de metodică a instruirii practice în producție; Formarea deprinderilor de muncă prin orele de lucru manual și de lucrări practice pe terenul școlar experimental (la clasele I—IV); Rolul lucrărilor practice de laborator în realizarea legăturii dintre teorie și practică (la fizică, chimie, șt. naturale); Cum am folosit cunoștințele de fizică, chimie, matematică, științe naturale etc. în cadrul practicii în sălile de lucru sau în producție; Cum realizez legătura dintre predarea analizei matematice, geometriei analitice și cerințele practicii; Cum am folosit cunoștințele și deprinderile practice ale elevilor în predarea unor obiecte de învățământ (fizică, chimie, matematică, științe naturale etc.); Cum folosesc cunoștințele de tehnologia meseriei, tehnologia materialelor și desen tehnic în activitatea de instruire practică în sala de lucru sau în întreprindere; Cum folosesc cunoștințele, priceperile și deprinderile însușite de elevi la instruirea practică în predarea tehnologiei meseriei, a tehnologiei materialelor și a desenului tehnic; Din experiența mea în predarea desenului tehnic; Cum leg predarea chimiei de agricultură; Cum predau cunoștințele industriale în clasele VI—VII (VIII) din școlile orășenești; Ce procedee folosesc pentru a face cunoscute elevilor problemele tehnicii moderne; Cum am organizat vizitele în producție (în industrie și agricultură) în legătură cu diferitele obiecte de învățământ; Organizarea muncii experimentale a elevilor pe terenurile întreprinderilor agricole socialiste și valorificarea rezultatelor ei; Cum contribuie munca desfășurată de elevi în cercurile pe obiecte la pregătirea lor pentru activitatea practică; Rolul literaturii tehnice în lărgirea orizontului politehnic al elevilor; Cum educ la elevi

gândirea tehnică în procesul instruirii practice în producție; Practica elevilor în întreprinderile industriale și agricole (la sfârșitul anului școlar); Colaborarea școlii cu întreprinderile în care se efectuează practica.

III. PROBLEME DE ÎNVĂȚĂMÎNT PROFESIONAL ȘI TEHNIC

Observații privind corelația dintre planurile de învățământ, programele școlare, manualele școlare existente și activitatea de instruire teoretică și practică a elevilor; Instruirea practică alternativă în atelierul-școală și întreprindere; Procedee folosite în școlile profesionale și tehnice pentru realizarea unei strinse colaborări între profesorul de tehnologia meseriei și maistrul-instructor; Forme de colaborare a școlii cu întreprinderile în care se efectuează instruirea practică a elevilor în vederea calificării lor; Rolul obiectelor de cultură generală și al activităților cultural-educative în pregătirea multilaterală a elevilor din școlile profesionale și tehnice; Cerințe ale instruirii practice ridicate de încadrarea tarifară, în funcție de nomenclatorul meseriilor (la sfârșitul perioadei de școlarizare); Procedee folosite în școala în care lucrez în vederea îmbinării învățământului cu munca productivă; Cum organizez munca independentă a elevilor mei (în școala profesională sau tehnică); Sisteme de notare a cunoștințelor și deprinderilor elevilor în școlile profesionale și tehnice; Ce procedee folosesc pentru ca elevii școlilor profesionale să cunoască și să-și însușească tehnica avansată (în clasă și la instruirea practică în atelierul-școală și întreprindere); Folosirea metodei demonstrației în cadrul instruirii practice a elevilor școlilor profesionale și tehnice (în atelierul-școală și întreprindere); Desfășurarea lecțiilor de tehnologia meseriei și instruirea practică în școlile tehnice și tehnice de maștri; Practica de vară în întreprinderile industriale a elevilor din școlile profesionale. Ce metode am folosit pentru a forma la elevi dragostea pentru munca în agricultură; Cum am folosit cunoștințele tehnice de fizică, chimie, științe naturale etc. în predarea disciplinelor de bază din școlile tehnice agricole; Cum se realizează cunoașterea de către elevi a uneltelor și mașinilor agricole în cadrul școlii și întreprinderii; Cum se realizează principiul legăturii între teorie și practică în cadrul practicii săptămânale în producție; Cum am organizat practica în producție a elevilor mecanizatori agricoli în vederea unei cât mai complete instruirii; Participarea elevilor la muncă, alături de colectivități, factor important în educarea atitudinii comuniste față de muncă; Cum am organizat munca didactică pentru a putea realiza sarcinile instructiv-educative ale școlilor tehnice agricole; Lucrări în laboratorul G.A.C. și G.A.S.; Organizarea vizitelor-lecții în G.A.C., G.A.S. și S.M.T.; Organizarea vizitelor în G.A.C., G.A.S., S.M.T., în vederea recapitulării materiei; Probleme de metodică a predării cunoștințelor practice despre tractor; Folosirea metodelor audio-vizuale (diafilme, filme cu caracter agricol, planșe etc.) în predarea disciplinelor de bază; Cum am organizat excursiile școlare ale elevilor din sectorul învățământului agricol; Dezvoltarea gândirii tehnice în procesul de învățământ în școlile profesionale și tehnice agricole; Pregătirea materialului didactic și metodică folosirii lui la lecțiile de agricultură; Importanța educativă a organizării expoziției recoltelor bogate; Organizarea muncii dirigintului în școlile profesionale și tehnice; Procedee folosite în munca de diriginte în vederea unei corecte organizări a studiului individual al elevilor; Educația fizică în școlile profesionale.

IV. PROBLEME METODICE

Cum asigur însușirea tematică a cunoștințelor de către elevi; Procedee folosite pentru activizarea clasei; Din experiența muncii mele pentru preîntâmpinarea rămânerii în urmă la învățătură a elevilor; Organizarea și metodică muncii independente a elevilor (în cadrul activităților din clasă și în afară de clasă); Procedee de formare a deprinderilor de muncă cu manualul; Formarea noțiunilor științifice la elevi; Prevenirea și înlăturarea greșelilor tipice în procesul de însușire a cunoștințelor (la diferite obiecte de învățământ); Folosirea materialului audio-vizual la lecții; Din experiența mea în legătură cu verificarea și aprecierea cunoștințelor și deprinderilor elevilor; Organizarea și metodică desfășurării lecțiilor de repetare la sfârșit de temă, capitol, trimestru; Cum am planificat și organizat activitatea instructiv-educativă pentru a evita supraîncărcarea elevilor; Pregătirea și desfășurarea lecțiilor — mijloc important de prevenire a supraîncărcării elevilor; Înlăturarea supraîncărcării elevilor prin organizarea judicioasă a muncii lor independente; Organizarea și controlul lecturii în afara clasei; Studiul limbii operelor literare în cadrul predării lecturii literare la clasele V—VII și a istoriei literaturii române (la clasele VIII—XI și în școlile pedago-

gice); Formarea noțiunilor gramaticale la elevii din clasele I—VIII pe baza sistemului concentric de predare; Mijloacele de îmbinare a cunoștințelor teoretice de gramatică cu practica vorbirii și scrierii corecte; Stimularea aptitudinilor literare creatoare ale elevilor; Folosirea cunoștințelor de limba română în predarea limbilor străine. Căile de dezvoltare a exprimării orale și scrise a elevilor în cadrul predării limbii române în școlile cu secții în mai multe limbi de predare; Căile de fixare și îmbogățire a vocabularului elevilor în cadrul predării limbilor străine; Predarea lecțiilor de expunere-compunere la elevii de vîrstă școlară mică; Procedee pentru explicarea cuvintelor noi (la limba română — în școala cu secții în mai multe limbi de predare — și la limbile străine); Exerciții lexicale și gramaticale în predarea limbilor străine la diferite clase; Formarea și dezvoltarea priceperilor și deprinderilor de exprimare orală în primul an de studiere a unei limbi străine; Cum formează la elevii din școala cu secții în mai multe limbi de predare gustul și deprinderea de a citi operele literaturii române în original; Metodele folosite pentru realizarea unei exprimări corecte orale și scrise a elevilor; Cum sînt valorificate în practică noțiunile și cunoștințele de matematică ale elevilor; Cum își însușesc elevii metoda rezolvării problemelor; Conținutul și rezolvarea problemelor tehnice în cadrul predării matematicii; Principii de întocmire a culegerilor de probleme la matematică; Experiențele la chimie (fizică) în școala de cultură generală; Cum realizez caracterul combativ al lecțiilor de economie politică și socialism științific; Cum am reușit să scot în evidență prin lecțiile de economie politică și socialism științific caracterul creator al marxism-leninismului; Folosirea literaturii beletristice la lecțiile de istorie, constituție, economie politică, socialism științific, geografie; Folosirea operelor clasice ale marxism-leninismului și a documentelor de partid la lecțiile de economie politică și socialism științific; Rolul excursiilor și vizitelor în predarea și înțelegerea noțiunilor de geografie și științe naturale; Studiul ținutului natal; Munca pe terenul geografic; Formarea noțiunilor prin predarea concentrată a științelor naturale; Cum realizez legătura dintre obiectul pe care-l predau și celelalte obiecte de învățământ; Din experiența predării desenului (muzicii) în grădiniță, în școală; Metode și procedee folosite în vederea pregătirii elevilor clasei a XI-a pentru examenul de maturitate; Din activitatea cercului de elevi; Educația muzicală în cele 3 grupe de copii din grădiniță; Munca de pregătire a copiilor din grupa mare în vederea trecerii în clasa I a școlii elementare; Activități de confecții și construcții în grădiniță.

V. ÎNVĂȚĂMÎNTUL SERAL

Particularitățile metodice ale lecțiilor în școlile serale; Specificul muncii în clasele cu elevi cu pregătire inegală; Procedee de îndrumare a studiului individual al elevilor din școala serală prin lecții și consultații; Pregătirea politehnică a profesorului care lucrează în învățământul seral și realizarea legăturii dintre cunoștințele predate la lecții și munca profesională a elevilor din școala serală; Cum dezvolt exprimarea orală și scrisă a elevilor din școala serală; Organizarea și controlul compunerilor în școala serală; Cum realizez sarcinile muncii educative cu tinerii și adulții din școlile serale; Conținutul muncii dirigintului în școala serală.

VI. PROBLEME DE PSIHLOGIE PEDAGOGICĂ

Studiu pentru determinarea volumului de cunoștințe care trebuie să fie însușit de elevi în cadrul școlii de 8 ani la nivelul de dezvoltare a tehnicii și științelor contemporane; Procesul formării reprezentărilor și noțiunilor de bază în cadrul diferitelor obiecte de învă-

tămînt; Formarea și dezvoltarea interesului de cunoaștere la elevi; Însușirea de către elevi a noțiunilor de evoluție și adaptare la mediu în cadrul științelor naturii (procedee și metode specifice care conduc la înțelegerea acestor fenomene); Rolul materialului intuitiv în procesul însușirii noțiunilor de fiziologie de către elevi; Studiu experimental privind dezvoltarea gândirii și a imaginației în cadrul lecțiilor de compunere (la diferite clase); Dezvoltarea aptitudinilor intelectuale în cadrul școlii de 8 ani; Studiu asupra raportului imagine-gîndire—limbaj la lecțiile de limbă și literatură română; Sistemul procedeelelor de muncă independentă care conduc la formarea stilului personal de muncă intelectuală.

VII. PROBLEME DE DEFECTOLOGIE

Din experiența muncii de studiere a particularităților dezvoltării copilului deficient de toate categoriile; Măsuri de înlăturare a influenței negative pe care o au unele deficiențe ușoare (de auz, vîz, vorbire etc.) asupra procesului de învățământ în condițiile școlii de masă; Protejarea specială a elevilor (din școala de masă) cu hipoacuzie ușoară, cu defecțe ușoare de vedere etc.; Din experiența muncii de înlăturare a defectelor ușoare de vorbire și de stimulare a dezvoltării vorbirii la elevii școlilor de masă; Din experiența muncii logopedice cu copiii de vîrstă preșcolară și școlară în cadrul unităților logopedice speciale; Aspecte ale muncii de formare și dezvoltare a limbajului la copiii cu deficiențe de auz (surzi și hipoacuzici); Importanța activităților în afară de clasă și extrașcolare — mijloc de corectare în școlile speciale pentru diferitele categorii de deficiențe (exemplu din activitatea concretă); Folosirea tiflotehnicii și a tiflografiei în instituțiile speciale pentru deficienții de vedere; Dezvoltarea și folosirea resturilor de vedere în procesul muncii instructiv-educative în școlile pentru slab văzători; Din experiența muncii de formare și dezvoltare a deprinderilor de comportare civilizată, a autoservirii la copiii înepoiți mintal; Aspecte ale folosirii activităților practice pentru stimularea dezvoltării mintale la copiii înepoiți mintal; Din experiența muncii cu părinții copiilor deficienți.

VIII. PREGĂTIREA ȘI PERFECTIONAREA CADRELOR DIDACTICE. MUNCA DE ÎNDRUMARE ȘI CONTROL

Experiența mea în predarea metodicilor în școala pedagogică; Organizarea, desfășurarea și rezultatele diferitelor forme de practică pedagogică; Organizarea cabinetului pedagogic în școala pedagogică; Conținutul activității și metodele de muncă folosite; Legătura școlilor pedagogice cu absolvenții lor; Studierea muncii tinerilor învățători; Cum mă pregătesc pentru lecție; Din munca mea de director de școală; Organizarea și controlul muncii educative în școală; Activitatea directorului pentru formarea colectivului pedagogic; Organizarea și conținutul muncii consiliului pedagogic; Organizarea și conținutul muncii cercurilor metodice și a comisiilor pe obiecte în școală; Organizarea, îndrumarea și controlul muncii instructiv-educative în școlile profesionale și tehnice; Procedee folosite în ridicarea nivelului profesional și a măiestriei pedagogice a profesorilor și maistrilor-instructori în școlile profesionale și tehnice; Din activitatea cercurilor pedagogice și a cabinetului pedagogic rațional; Din experiența muncii secțiilor de învățământ orășenești, raionale sau regionale; Din experiența unui diriginte, a unui director de școală, a unui cabinet pedagogic, a unei secții de învățământ.

IX. VALORIFICAREA MOȘTENIRII PEDAGOGICE PROGRESISTE A TRECUTULUI

Monografia școlii în care lucrez; Viața și activitatea unui pedagog progresist (din raionul sau regiunea respectivă).

Experiențe de fizică în laboratorul Institutului pedagogic de 3 ani din Constanța.

O interesantă culegere de texte

De curind a apărut la E.D.P. lucrarea „Texte pedagogice alese” de A. Diesterweg, cu un studiu introductiv, note și comentarii de Iosif I. Gabrea. Datorită apariției acestui volum, cadrele didactice din țara noastră vor putea cunoaște mai amănunțit activitatea și opera acestui mare pedagog german care a fost în același timp un luptător pentru democrație.

Așa cum reiese din textele publicate, A. Diesterweg a adus o contribuție de seamă la dezvoltarea școlii de bază a poporului german și la ridicarea prestigiului ei pe plan social și cultural. Luptând împotriva absolutismului și clericalismului într-o Germanie

înapoiată, în care predominau relațiile de producție feudale, Diesterweg a desfășurat o remarcabilă activitate pentru eliberarea și înălțarea poporului prin instrucție. El afirmă în scrierile sale ideile, principii și reguli pedagogice de mare însemnătate, care, privite în mod critic, își păstrează semnificația și în zilele noastre.

Textele pedagogice ale lui Diesterweg nu au numai o valoare documentară. Profunzimea argumentelor sale referitoare la clasicii literaturii germane, forța polemicii, pusă în slujba afirmării unor principii pedagogice valoroase, sint bine reliefate în carte.

Editat în condiții grafice deosebite, prevăzut cu o amplă bibliografie, cu bogate note și comentarii, cu indice de nume — toate alcătuite de Iosif Gabrea — volumul este un excelent instrument de lucru și informare a cititorului. De asemenea, introducerea reflectă o serioasă și competentă documentare asupra lui A. F. Diesterweg. Volumul apărut reprezintă astfel și o meritată prețuire a memoriei celui mai important pedagog progresist german.

O asemenea lucrare este bine să se afle în biblioteca și pe masa de lucru a oricărui învățător și profesor.

Prof. V. POPOVICI

Prof. ION CİRDEI:

Ora de compunere

O expoziție a profesorilor pictori

Nu de mult, la Clubul Sindicatului învățământ din Capitală s-a deschis o expoziție cuprinzând lucrări ale membrilor cercului de artă plastică „Ion Andreescu”.

Expoziția atestă că activitatea din ultimul an a profesorilor pictori a câștigat mai ales în largirea orizontului tematic. Lucrările tovarășilor Rodica Toma, Ecaterina Cristescu Delghioz, Eugenia Brateș, Nina Stuparu sau Paul Constantinescu, de pildă, au adăugat aspecte noi de viață la cele abordate în trecut. Se cuvine menționată, deosebi, orientarea spre temele legate de muncă, de problemele actuale ale desăvârșirii construcției socialiste, de instruirea și educarea tineretului.

Apropierea de temele majore ale contemporaneității, înțelegerea adâncită a sensului acesteia, a adus în activitatea cercului și o largire a mijloacelor artistice. Multe din picturile profesorilor I. Drăgoi, D. Hlihor, D. Martinaș, Eugenia Brateș, Nic. Niculescu se disting prin sensibilitatea și căldura cu care sint redată aspectele luminoase ale vieții oamenilor muncii.

Referindu-ne la orizontul tematic al lucrărilor membrilor cercului plastic „Ion Andreescu”, amintim lucrările unuia din cei mai activi membri ai acestui cerc — profesorul Ion Cîrdei, care expune creații cu o temă unică — „Imagini din București”. Începîndu-și munca pe această temă cu 5 ani în urmă, profesorul I. Cîrdei a reușit să realizeze aproape 1500 de lucrări care prezintă, în marea lor majoritate, aspecte de pe șantierele de construcții.

Tablourile surprind momente variate ale operei de înnoire a Capitalei patriei noastre în ce au ele

mai semnificativ. Șantierele de pe arterele principale ale orașului, construcțiile din noile cartiere, parcurile și instituțiile culturale care se disting prin monumentalitate sint privite de pictor în determinarea pe care le-o dă omul nou ce le făurește. Imaginea Capitalei noastre în plină construcție este completată de tablouri privind case memoriale de interes istoric, literar sau artistic, de desene privind case și locuri care nu mai sint, pipernicite, întunecoase, măcinate de igrășie — alături de impunătoarele blocuri care le-au luat locul, vorbesc convingător despre deosebirea dintre cele două lumi care le-au creat.

Lucrările din colecția amintită aduc, față de lucrările din expozițiile anterioare, și un plus de calitate artistică. Se remarcă de astădată strădania pictorului pentru nuanțe coloristice de efect artistic, paralel cu grija pentru alege unghiurile cele mai potrivite, pentru a reda cit mai bine lu-

mină.
Tonalitatea generală relevă dragostea cu care se apropie profesorul I. Cîrdei de lumea șantiereilor Capitalei. Nu este deci de mirare că expoziția a fost vizitată de un mare număr de amatori de artă, în primul rînd de cadre didactice și elevi, care au lăsat în „cartea de impresii” călduroase aprecieri.

C. R.

Hărți istorice necesare

Hărțile de care se folosesc profesorii în predarea istoriei patriei sint, în general, bine alcătuite și dau posibilitatea de a lămuri elevilor multe momente din trecutul de luptă al poporului nostru. Ținînd însă seama de faptul că acesta a avut, în decursul istoriei sale, legături strînse cu popoarele vecine, se face simțită și necesitatea unor hărți care să ajute elevilor la mai buna cunoaștere a acestor legături.

De pildă, se știe că stăpînirea romană în Dacia a fost strînse legată de administrația romană din sudul Dunării. În procesul romanizării populației dacice nord-dunărene un mare rol l-au avut contactele neîntrerupte cu romanitatea sud-dunăreană, iar

după venirea slavilor resturile romanității sud-dunărene s-au menținut multă vreme în diverse regiuni ale Peninsulei Balcanice, formînd populația aromîneasă de mai tîrziu. O hartă care ar înfățișa ținuturile sud-dunărene ar contribui de aceea mult la înțelegerea deplină a capitolului privind formarea poporului romin și a limbii romîne. Este cunoscută de asemenea contribuția pe care au avut-o rominii din sudul Dunării la formarea celui de al doilea țarat romino-bulgar, cu capitala la Tirnovo, după cum sint cunoscute și strînsele legături economice, politice, militare, culturale și chiar de familie pe care le-au avut mai tîrziu primii voievozi ai Țării Romînești cu despotatele

bulgărești și cu Serbia pînă la căderea acestora sub dominația otomană. Și în această privință hărțile despre care vorbim ar putea constitui un ajutor de seamă al profesorilor în predare.

Nu mai puțin însemnată ar fi contribuția unor asemenea hărți la cunoașterea mai adîncită de către elevi a luptei poporului romin împotriva turcilor și a dominației lor, luptă care ocupă un loc deosebit de important în istoria țărilor romîne. De pildă, elevii ar înțelege mai bine luptele antiotomane duse de Mircea cel Bătrîn, acțiunile organizate împotriva turcilor de Ioan de Hunedoara, sau de Ioan Vodă cel Cumplit, luptele desfășurate sub conducerea lui Mihail Viteazul, care a ridicat împotriva turcilor popoarele din Peninsula Balcanică sau participarea rominilor, alături de ruși și de austrieci, la războaiele purtate în secolele XVIII și XIX, războaie care s-au desfășurat nu numai pe teritoriul țării noastre, ci și în afara lui. În prezent, cu hărțile pe care le avem la dispoziție, este foarte greu, de pildă, să le înfățișăm elevilor localități cum sint Plevna, Grivița, Smîrdan, Rahova, care simbolizează solidaritatea poporului romin cu poporul frate bulgar și ajutorul dat de poporul rus în lupta pentru independență, împotriva dominației otomane.

De asemenea, hărțile la care ne referim ar înlesni elevilor înțelegerea legăturilor economice cu Liouvil, legăturile Moldovei cu polonii, legăturile culturale cu Kievul sau cu îndepărtata Moscova.

Toate acestea arată necesitatea alcătuirii unor hărți istorice mai cuprinzătoare. Pe lângă teritoriul țărilor romine — care va trebui să fie pus în evidență prin mijloace grafice — aceste hărți vor trebui să cuprindă și o bună parte din Peninsula Balcanică, Ungaria, sudul Poloniei și partea apuseană a Ucrainei. În acest fel ele vor da elevilor posibilitatea să urmărească și să înțeleagă multiplele legături pe care poporul romin le-a avut, în trecutul său istoric, cu țările vecine.

Prof. NICOLAE GHINEA

INFORMAȚIE

În completare la lista programelor valabile în anul școlar 1963-1964, publicată în „Gazeta învățămîntului” numărul 716 din 28 iulie 1963, se aduce la cunoștință cadrelor didactice că la obiectele economie politică (în clasa a X-a) și socialism științific (în clasa a XI-a) vor fi valabile programele ediția 1962, însoțite de „Îndrumările privind predarea economiei politice — cl. X-a și socialismul științific — cl. XI” aprobate cu nr. 25. 381/1963.

Dicționar pedagogic

Adresat educatoarelor, învățătorilor, profesorilor din școlile de tot felul, studenților din institutele și facultățile care pregătesc cadre didactice, părinților și unor cercuri largi de intelectuali „Dicționarul pedagogic” apărut recent în E.D.P. este traducerea din limba rusă a primei ediții a „Dicționarului pedagogic” apărut la Moscova în 1960 sub redacția lui I. A. Kairov — redactor principal, N. K. Gonțarov — redactor principal adjuncț, N. D. Kazmin, F. F. Korolev, A. I. Markușevici, A. A. Smirnov și un număr de redactori științifici pe specialități.

Lucrarea îmbrățișează probleme de istorie a pedagogiei, ale teoriei și practicii pedagogice din U.R.S.S. și din alte țări, aspecte din experiența pedagogică înaintată. Sint reflec-

tate și problemele generale ale construcției culturale din Uniunea Sovietică precum și unele probleme din domeniul filozofiei, eticii, esteticii, psihologiei, medicinei, literaturii ș.a., în aspectul lor pedagogic.

Cadrele didactice din țara noastră pot găsi în dicționar informații prețioase pentru activitatea lor practică pe tărîm școlar, în cele mai variate aspecte ale muncii instructiv-educative.

Prin traducerea în limba romînă a „Dicționarului pedagogic”, Editura didactică și pedagogică a pus la îndemîna învățătorilor și profesorilor, studenților și părinților din țara noastră un auxiliar util pentru activitatea lor, pentru largirea nivelului lor pedagogic și a orizontului lor de cultură generală.

Popas în drumetie